KOMISSION PÄÄTÖS N:o 2277/96/EHTY,

tehty 28 päivänä marraskuuta 1996,

polkumyynnillä muista kuin Euroopan hiili- ja teräsyhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan hiili- ja teräsyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 74 artiklan,

sekä katsoo, että

(1) Päätöksellä N:o 2424/88/EHTY [1] komissio otti käyttöön yhteisen järjestelyn, joka koskee polkumyynnillä tai vientituella muista kuin Euroopan hiili- ja teräsyhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumista;

(2) Tämä yhteinen järjestely otettiin käyttöön voimassa olevien kansainvälisten velvoitteiden mukaisesti ja erityisesti sellaisten velvoitteiden mukaisesti, jotka johtuvat tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen, jäljempänä 'GATT-sopimus', VI artiklasta, GATT-sopimuksen VI artiklan täytäntöönpanoa koskevasta sopimuksesta (vuoden 1979 polkumyyntikoodi) sekä GATT-sopimuksen VI, XVI ja XXIII artiklan tulkintaa ja soveltamista koskevasta sopimuksesta (vientituki- ja tasoitustullikoodi);

(3) Vuoden 1994 monenväliset kauppaneuvottelut ovat johtaneet uusiin, GATT-sopimuksen VI artiklan täytäntöönpanoa koskeviin sopimuksiin, ja tämän vuoksi yhteisön sääntöjä olisi muutettava näiden uusien sopimusten perusteella; ottaen huomioon polkumyyntiin ja vientitukeen sovellettavien uusien sääntöjen erilainen luonne olisi suotavaa määrätä erillisistä yhteisön säännöistä kummallakin alalla; tämän vuoksi vientituelta suojautumista ja tasoitustulleja koskevat uudet säännöt sisällytetään erilliseen päätökseen;

(4) GATT-sopimuksessa vahvistettujen oikeuksien ja velvollisuuksien tasapainon säilyttämiseksi näitä sääntöjä sovellettaessa on erittäin tärkeää, että yhteisö ottaa huomioon sen, miten sen pääasialliset kauppakumppanit tulkitsevat niitä;

(5) Uusi sopimus polkumyyntimenettelystä eli sopimus tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen 1994 VI artiklan soveltamisesta, jäljempänä 'vuoden 1994 polkumyyntisopimus', sisältää uudet ja yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat erityisesti polkumyyntimarginaalin laskemista, tutkimuksen vireillepanoa ja sen jälkeistä tutkimusta koskevia menettelyjä, mukaan lukien tosiasioiden vahvistaminen ja käsittely, väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönottaminen, polkumyyntitullien määrääminen ja kantaminen, polkumyyntitoimenpiteiden soveltamisaika ja tarkastelu ja polkumyyntitutkimukseen liittyvien tietojen luovuttaminen; muutosten laajuuden vuoksi ja uusien sääntöjen asianmukaisen ja avoimen soveltamisen varmistamiseksi yhteisön lainsäädäntö olisi mahdollisimman hyvin saatettava uusien sopimusten mukaisesti;

(6) Euroopan yhteisö on pannut täytäntöön vuoden 1994 polkumyyntisopimuksen neuvoston asetuksella (EY) N:o 384/96 [2]; tämän vuoksi on aiheellista määrätä mainitun asetuksen periaatteiden ja määritelmien soveltamisesta vastaavasti Euroopan hiili- ja teräsyhteisössä ulkomaankauppaa koskevan Euroopan yhteisöjen lainsäädännön yhtenäisyyden varmistamiseksi, ottaen kuitenkin samalla huomioon Euroopan hiili- ja teräsyhteisön päätöksentekoprosessi;

(7) On suotavaa vahvistaa selkeät ja yksityiskohtaiset säännöt normaaliarvon laskemisesta; erityisesti kyseisen arvon olisi kaikissa tapauksissa perustuttava edustavaan myyntiin, joka on tapahtunut viejämaan tavanomaisen kaupankäynnin yhteydessä; on tärkeää määritellä olosuhteet, joiden vallitessa kotimaista myyntiä voidaan pitää tappiollisena ja se voidaan jättää ottamatta huomioon ja voidaan käyttää jäljellä olevaa myyntiä tai laskennallista normaaliarvoa tai myyntiä kolmanteen maahan; lisäksi olisi suotavaa taata kustannusten oikeudenmukainen jakaminen myös perustamisvaiheessa; on myös määriteltävä perustamisen käsite sekä jakamisen laajuus ja jakamismenetelmä; laskennallisen normaaliarvon muodostamiseksi on lisäksi tarpeen esittää menetelmä, jota sovelletaan myynti-, hallinto- ja muiden yleiskustannusten sekä tähän arvoon sisällytettävän voittomarginaalin määrittämisessä;

(8) Normaaliarvon määrittämiseksi muissa kuin markkinatalousmaissa vaikuttaisi perustellulta määritellä menettelysäännöt, joiden mukaan viitemaaksi soveltuva kolmas maa, joka on markkinatalousmaa, valitaan, ja ellei soveltuvaa kolmatta maata ole löydettävissä, olisi määrättävä siitä, että normaaliarvo voidaan vahvistaa millä tahansa muulla kohtuullisella perusteella;

[1] EYVL N:o L 209, 2.8.1988, s. 18

[2] EYVL N:o L 56, 6.3.1996, s. 1

(9) Olisi määriteltävä vientihinta ja lueteltava ne tarvittavat oikaisut, jotka on tehtävä niissä tapauksissa, joissa katsotaan, että tällainen hinta on syytä laskea pitäen lähtökohtana ensimmäistä hintaa avoimilla markkinoilla;

(10) Vientihinnan ja normaaliarvon välisen tasapuolisen vertailun varmistamiseksi olisi lueteltava hintoihin ja niiden vertailtavuuteen mahdollisesti vaikuttavat tekijät ja vahvistettava erityiset säännöt oikaisujen aiheellisuudesta ja toteuttamistavasta, ottaen huomioon, että oikaisujen toistamista olisi vältettävä; lisäksi on välttämätöntä, että vertailu voidaan tehdä käyttäen keskimääräisiä hintoja, vaikkakin yksittäisiä vientihintoja voidaan verrata keskimääräiseen normaaliarvoon, jos vientihinnat vaihtelevat eri ostajien, alueiden tai ajanjaksojen mukaan;

(11) On suotavaa, että vahvistetaan selkeät ja yksityiskohtaiset suuntaviivat tekijöistä, joilla voidaan määrittää, onko polkumyynnillä tapahtunut tuonti aiheuttanut tai uhkaako se aiheuttaa merkittävää vahinkoa; jos pyritään näyttämään, että yhteisön tuotannonalalle aiheutunut vahinko johtuu kyseessä olevan tuonnin määrästä ja hintatasosta, on syytä ottaa huomioon muiden tekijöiden vaikutukset ja erityisesti vallitsevat yhteisön markkinaolosuhteet;

(12) Olisi määriteltävä käsite 'yhteisön tuotannonala' ja määrättävä siitä, että viejiin etuyhteydessä olevat osapuolet voidaan jättää tämän käsitteen ulkopuolelle, ja olisi määriteltävä käsite 'etuyhteys'; lisäksi on tarpeen määrätä siitä, että polkumyyntimenettely voidaan aloittaa yhteisön tietyn alueen tuottajien puolesta, ja vahvistaa tällaisen alueen määrityksen suuntaviivat;

(13) On tarpeen vahvistaa, kuka voi tehdä polkumyyntiä koskevan valituksen, sekä sen tuen merkitys, jota valituksen tekijä saa yhteisön tuotannonalalta, ja määritellä tarkemmin tällaiseen valitukseen sisältyvät polkumyyntiä, vahinkoa ja syy-yhteyttä koskevat tiedot; on myös määriteltävä valitusten hylkäämistä tai menettelyn aloittamista koskevat menettelyt;

(14) On tarpeen määrittää, millä tavalla osapuolille olisi ilmoitettava viranomaisten vaatimista tiedoista, ja olisi järjestettävä näille hyvät mahdollisuudet esittää kaikki olennaiset todisteet ja puolustaa etujaan; lisäksi on suotavaa määrittää selkeästi tutkimuksen kuluessa noudatettavat säännöt ja menettelyt, ja erityisesti säännöt siitä, miten osapuolten on ilmoittauduttava, esitettävä näkökantansa ja toimitettava tiedot tietyssä määräajassa, jotta ne voitaisiin ottaa huomioon; olisi myös osoitettava edellytykset, joiden mukaisesti osapuolet voivat saada muiden osapuolten toimittamia tietoja käyttöönsä ja esittää huomionsa niistä; tietojen keräämisen osalta olisi lisäksi luotava yhteistyö jäsenvaltioiden ja komission välille;

(15) Olisi määriteltävä edellytykset, joiden mukaisesti väliaikaiset tullit voidaan ottaa käyttöön, ja olisi erityisesti määrättävä siitä, että niitä ei voida ottaa käyttöön, jos menettelyn aloittamisesta on kulunut vähemmän kuin 60 päivää tai enemmän kuin yhdeksän kuukautta; hallinnollisista syistä on lisäksi tarpeen määrätä, että komissio voi kaikissa tapauksissa ottaa kyseiset tullit käyttöön suoraan yhdeksäksi kuukaudeksi tai peräkkäin kuudeksi ja kolmeksi kuukaudeksi;

(16) On tarpeen määritellä polkumyynnin ja vahingon poistavien sitoumusten hyväksymismenettely sen sijaan, että otettaisiin käyttöön väliaikaiset tai lopulliset tullit; on myös määritettävä sitoumusten rikkomisen tai peruuttamisen seuraukset ja määrättävä siitä, että väliaikaiset tullit voidaan ottaa käyttöön oletetun rikkomisen vuoksi tai jos lisätutkimus on tarpeen päätelmien täydentämiseksi; sitoumuksia hyväksyttäessä olisi valvottava, että ehdotetut sitoumukset ja niiden soveltaminen eivät johda kilpailunvastaiseen toimintaan;

(17) On tarpeen määrätä siitä, että riippumatta siitä, toteutetaanko lopulliset toimenpiteet vai ei, tutkimus olisi tavallisesti päätettävä 12 kuukauden ja enintään 15 kuukauden kuluessa sen vireillepanosta; tutkimukset tai menettelyt on päätettävä, jos polkumyyntimarginaali on vähimmäistasoa tai vahinko vähäpätöinen, ja nämä käsitteet olisi määriteltävä; jos toimenpiteet on otettava käyttöön, on tarpeen määrätä tutkimusten päättämisestä ja siitä, että tullien määrän on oltava polkumyyntimarginaalia alhaisempi, jos kyseinen alhaisempi määrä on riittävä poistamaan vahingon, ja on tarpeen määrittää tullien määrän laskentamenetelmä, kun kyse on otoksista;

(18) On tarpeen määrätä väliaikaisten tullien taannehtivasta kantamisesta, jos se arvioidaan aiheelliseksi, ja määrittää olosuhteet, joissa tulleja voidaan soveltaa taannehtivasti, jotta vältyttäisiin siltä, että sovellettavat lopulliset toimenpiteet menettävät merkityksensä; lisäksi on tarpeen määrätä tullien taannehtivasta soveltamisesta, jos sitoumuksia rikotaan tai jos ne peruutetaan;

(19) On tarpeen määrätä siitä, että toimenpiteiden voimassaolo päättyy viiden vuoden kuluttua, paitsi jos tarkastelussa osoittautuu, että sitä olisi jatkettava;

jos tapauksessa on toimitettu muuttuneista olosuhteista riittävää todistusaineistoa, on myös tarpeen määrätä uusista välivaiheen tarkasteluista tai tutkimuksista sen määrittämiseksi, olisiko maksettujen polkumyyntitullien palauttaminen perusteltua; lisäksi olisi määrättävä siitä, että jos polkumyynnin uudelleenlaskeminen edellyttää vientihintojen uudelleenmuodostamista, polkumyyntitulleja ei saa pitää tuonnin ja jälleenmyynnin välisenä kuluna, jos nämä tullit siirretään niiden tuotteiden hintoihin, joita yhteisön toimenpiteet koskevat;

(20) On tarpeen määrätä erityisesti siitä, että vientihinnat ja polkumyyntimarginaalit on arvioitava uudelleen, jos viejä ottaa tullin tietynlaisen hyvitysjärjestelyn perusteella kantaakseen ja jos tulleja ei siirretä niiden tuotteiden hintoihin, joita yhteisön toimenpiteet koskevat;

(21) Vuoden 1994 polkumyyntisopimukseen ei sisälly määräyksiä polkumyyntitoimenpiteiden kiertämisestä, vaikka erillisessä GATTin ministeripäätöksessä tunnustetaan kiertäminen ongelmaksi ja se on siirretty GATTin polkumyyntikomitean ratkaistavaksi; koska monenväliset neuvottelut ovat tähän asti epäonnistuneet ja GATTin polkumyyntikomitean ratkaisua ei ole vielä saatu, on tarpeen ottaa käyttöön uudet määräykset yhteisön lainsäädäntöön sellaisten käytäntöjen vastustamiseksi, joiden pääasiallisena tavoitteena on polkumyyntitoimenpiteiden kiertäminen;

(22) On hyväksyttävä polkumyyntitoimenpiteiden soveltamatta jättäminen, jos markkinaolosuhteiden väliaikainen muuttuminen tekee niiden soveltamisen väliaikaisesti tarpeettomaksi;

(23) On tarpeen määrätä siitä, että tutkimuksen kohteena oleva tuonti voidaan määrätä kirjattavaksi tuotaessa siten, että tätä tuontia vastaan voidaan myöhemmin toteuttaa toimenpiteitä;

(24) Toimenpiteiden moitteettoman soveltamisen takaamiseksi on tarpeen, että jäsenvaltiot harjoittavat valvontaa ja antavat komissiolle kertomuksen tutkimuksen tai toimenpiteiden kohteena olevien tuotteiden tuonnista ja tämän päätöksen mukaisesti kannettujen tullien määrästä;

(25) On tarpeen määrätä siitä, että tutkimuksen säännöllisissä ja määrätyissä vaiheissa on kuultava neuvoa-antavaa komiteaa; komitea muodostuu jäsenvaltioiden edustajista, ja sen puheenjohtajana on komission edustaja;

(26) On tarpeen määrätä tarkastuskäynneistä polkumyyntiä ja vahinkoa koskevien toimitettujen tietojen todentamiseksi; tarkastuskäynnit ovat kuitenkin riippuvaisia kyselylomakkeisiin saatujen vastausten kunnollisuudesta;

(27) Tutkimusten saattamiseksi loppuun vahvistetussa määräajassa on olennaisen tärkeää käyttää otoksia, jos osapuolten tai liiketoimien lukumäärä on suuri;

(28) On tarpeen määrätä siitä, että mikäli osapuolet eivät toimi yhteistyössä tyydyttävällä tavalla, voidaan määrityksiin käyttää muita tietoja ja että nämä tiedot voivat olla asianomaisille osapuolille vähemmän edullisia kuin ne olisivat, jos osapuolet olisivat toimineet yhteistyössä;

(29) Luottamuksellisten tietojen käsittelystä on annettava määräykset liikesalaisuuksien paljastumisen estämiseksi;

(30) On välttämätöntä, että kyseessä oleville osapuolille ilmoitetaan asianmukaisesti olennaisista tosiasioista ja huomioista ja että ilmoittaminen tapahtuu yhteisön päätöksentekomenettely huomioon ottaen sellaisen määräajan kuluessa, että osapuolilla on mahdollisuus puolustaa etujaan;

(31) On perusteltua määrätä hallintomenettelystä, jossa voidaan esittää väitteitä siitä, ovatko toimenpiteet yhteisön edun mukaisia mukaan lukien kuluttajien etu, ja vahvistaa määräaika, jonka kuluessa kyseessä olevat tiedot on toimitettava, sekä vahvistaa osapuolten tiedonsaantioikeudet;

(32) Erityisesti 3 ja 6 perustelukappaleessa mainituista syistä on asianmukaista muotoilla uudelleen ne yhteisön määräykset, jotka koskevat polkumyynnillä muista kuin Euroopan hiili- ja teräsyhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumista; tämän vuoksi päätökseen N:o 2424/88/EHTY sisältyviä määräyksiä ei ole enää syytä soveltaa;

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Periaatteet

1. Polkumyyntitullia voidaan soveltaa polkumyynnillä tuotuun tuotteeseen, jos tuotteen luovutus vapaaseen liikkeeseen yhteisössä aiheuttaa vahinkoa.

2. Tuotetta pidetään polkumyynnillä tuotuna, jos sen vientihinta yhteisöön on alhaisempi kuin tavanomaisessa kaupankäynnissä käytettävä samankaltaisen tuotteen vertailukelpoinen hinta viejämaassa.

3. Viejämaa on tavallisesti alkuperämaa. Se voi kuitenkin olla välittäjänä toimiva maa, paitsi jos tuotteet esimerkiksi ainoastaan kuljetetaan sen kautta, sellaisia tuotteita ei valmisteta viejämaassa tai viejämaassa ei ole vertailukelpoista hintaa näille tuotteille.

4. Tässä päätöksessä käsitteen 'samankaltainen tuote' on tulkittava tarkoittavan tuotetta, joka on identtinen, toisin sanoen kaikissa suhteissa samankaltainen kuin kysymyksessä oleva tuote, tai sellaisen tuotteen puuttuessa muuta tuotetta, joka, vaikka se ei ole kaikissa suhteissa samankaltainen, muistuttaa ominaispiirteiltään kyseistä tuotetta.

2 artikla

Polkumyynnin määrittely

A. *Normaaliarvo*

1. Normaaliarvo perustuu tavallisesti viejämaan riippumattomien asiakkaiden tavanomaisessa kaupankäynnissä maksamiin tai maksettaviin hintoihin.

Jos viejä ei tuota tai myy samankaltaista tuotetta viejämaassa, normaaliarvo määritetään muiden myyjien tai tuotteiden hintojen perusteella.

Sellaisten osapuolten, joiden välillä näyttää olevan yhtiösuhde tai hyvitysjärjestely, välisiä hintoja ei voida pitää tavanomaisessa kaupankäynnissä sovellettuina ja niitä voidaan käyttää normaaliarvon määrittämisessä vain, jos vahvistetaan, että tällainen yhteys ei vaikuta hintoihin.

2. Normaaliarvon määritykseen käytetään tavallisesti kotimarkkinoiden kulutukseen tarkoitetun samankaltaisen tuotteen myyntiä, jos myynnin määrä on vähintään viisi prosenttia tutkimuksen kohteena olevan tuotteen myynnin määrästä yhteisöön. Alhaisempaa myynnin määrää voidaan kuitenkin käyttää esimerkiksi silloin, kun käytettyjä hintoja pidetään kyseisillä markkinoilla edustavina.

3. Mikäli samankaltaista tuotetta ei myydä tavanomaisessa kaupankäynnissä tai myynti on riittämätöntä taikka erityisestä markkinatilanteesta johtuen tällaisen myynnin perusteella ei voida tehdä asianmukaista vertailua, samankaltaisen tuotteen normaaliarvo lasketaan alkuperämaan tuotantokustannusten perusteella lisättynä kohtuullisella määrällä myynti-, hallinto- ja muita yleiskustannuksia sekä voittoa, tai tavanomaisessa kaupankäynnissä viitemaaksi soveltuvaan kolmanteen maahan sovellettujen vientihintojen perusteella edellyttäen, että hinnat ovat edustavia.

4. Kun samankaltaista tuotetta myydään viejämaan kotimarkkinoilla tai kolmanteen maahan hinnoilla, jotka ovat alhaisempia kuin tuotannon (kiinteät ja muuttuvat) yksikkökustannukset lisättynä myynti-, hallinto- ja muilla yleiskustannuksilla, myynnin voidaan hintansa vuoksi katsoa poikkeavan tavanomaisessa kaupankäynnissä käytetystä ja se voidaan jättää huomioon ottamatta normaaliarvoa määritettäessä vain, jos määritetään myynnin tapahtuneen pidennetyn ajanjakson kuluessa huomattavissa määrin ja hinnoilla, joilla ei voida kattaa kaikkia kustannuksia kohtuullisen ajan kuluessa.

Jos hinnat, jotka ovat myyntihetkellä kustannuksia alhaisempia, ylittävät tutkimusjakson kustannusten painotetun keskiarvon, on niiden katsottava kattavan kustannukset kohtuullisen ajan kuluessa.

Ensimmäisessä alakohdassa mainitulla pidennetyllä ajanjaksolla tarkoitetaan tavallisesti vuotta tai ainakin kuutta kuukautta, ja yksikkökustannuksia alhaisemmilla hinnoilla tapahtuvaa myyntiä pidetään määrältään huomattavana tämän ajanjakson kuluessa, jos vahvistetaan, että myyntihinnan painotettu keskiarvo on yksikkökustannuksen painotettua keskiarvoa alhaisempi tai että yksikkökustannuksia alhaisemmilla hinnoilla tapahtuvan myynnin määrä on vähintään 20 prosenttia normaaliarvon määrityksessä käytetystä myynnistä.

5. Kustannukset lasketaan tavallisesti tutkimuksen kohteena olevan osapuolen kirjanpitomerkintöjen perusteella sillä edellytyksellä, että nämä merkinnät on tehty kyseisessä maassa yleisesti hyväksyttyjen kirjanpitoperiaatteiden mukaisesti ja ne antavat kohtuullisen hyvän käsityksen kyseisen tuotteen valmistukseen ja myyntiin liittyvistä kustannuksista.

Kustannusten asianmukaista kohdentamista koskevat todisteet otetaan huomioon, jos osoitetaan, että tämäntyyppistä kohdentamista on todellisesti käytetty. Koska soveltuvampaa menetelmää ei ole, käytetään mieluiten liikevaihtoon perustuvaa kohdentamisjärjestelmää. Kustannukset oikaistaan asianmukaisesti niiden uusiutumattomien kustannuserien suhteen, jotka hyödyttävät tulevaa ja/tai nykyistä tuotantoa, ellei kyseisiä kustannuksia jo ole otettu huomioon kustannusten kohdentamisessa.

Jos kustannuksiin niiden kattamiseen kuluvan tietyn ajanjakson aikana vaikuttaa uusien, huomattavia lisäinvestointeja vaativien tuotantovälineiden käyttö ja kapasiteetin heikko käyttöaste koko tutkimusajanjakson tai sen osan kuluessa tapahtuvan perustamistoiminnan vuoksi, perustamisvaiheen keskimääräiset kustannukset ovat edellä mainittujen kohdentamissääntöjen mukaisesti sovellettavat kustannukset perustamisvaiheen lopussa, ja kyseisen ajanjakson osalta ne sisältyvät 4 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuihin kustannusten painotettuihin keskiarvoihin.

Perustamisvaiheen kesto määritellään kyseessä olevalle tuottajalle tai viejälle ominaisten olosuhteiden mukaisesti, mutta se ei ylitä alkuperäistä kustannusten kattamiseen kulunutta asianmukaista aikaa. Kyseisenä tutkimusajanjaksona sovellettavien kustannusten oikaisujen osalta perustamisvaihetta koskevat, tutkimusajanjaksoa myöhempään ulottuvat tiedot otetaan huomioon silloin, kun ne toimitetaan ennen tarkastuskäyntejä ja kolmen kuukauden kuluessa tutkimuksen vireillepanosta.

6. Myynti-, hallinto- ja muita yleiskustannuksia sekä voittoa varten lisättyjen määrien on perustuttava tosiasialliseen tietoon, joka pohjautuu tutkittavana olevan valmistajan tai viejän samankaltaisen tuotteen valmistamiseen ja myyntiin tavanomaisessa kaupankäynnissä. Jos kyseisiä määriä ei näin voida määrittää, ne voidaan määrittää käyttäen seuraavia perusteita:

a) muiden tutkimuksen kohteena olevien viejien ja tuottajien osalta vahvistettujen tosiasiallisten määrien painotettu keskiarvo samankaltaisen tuotteen tuotannossa ja myynnissä alkuperämaan kotimarkkinoilla;

b) kyseisen viejän tai tuottajan maksamat tai saamat tosiasialliset määrät saman yleisen luokan tuotteiden tuotannossa ja myynnissä tavanomaisessa kaupankäynnissä alkuperämaan kotimarkkinoilla;

c) mikä tahansa muu hyväksyttävä menetelmä sillä edellytyksellä, että siten määritetty voiton määrä ei ylitä voittoa, jonka muut viejät tai tuottajat tavallisesti saavat samaan yleiseen luokkaan kuuluvien tuotteiden myynnissä alkuperämaan kotimarkkinoilla.

7. Muussa kuin markkinatalousmaista peräisin olevassa tuonnissa ja erityisesti sellaisista maista, joihin sovelletaan neuvoston asetusta (EY) N:o 519/94 (1), peräisin olevassa tuonnissa normaaliarvo määritetään kolmannessa maassa, joka on markkinatalousmaa, käytettävän hinnan tai laskennallisen arvon perusteella, tai sellaisesta kolmannesta maasta muihin maihin, myös yhteisöön, tapahtuvaan vientiin sovellettavan hinnan perusteella taikka, jos tämä ei ole mahdollista, millä tahansa hyväksyttävällä perusteella, mukaan lukien samankaltaisesta tuotteesta tosiasiallisesti yhteisössä maksettu tai maksettava hinta, jota on tarvittaessa oikaistu kohtuullisella voittomarginaalilla.

Soveltuva kolmas maa, joka on markkinatalousmaa, valitaan hyväksyttävällä tavalla ottaen huomioon kaikki valintahetkellä käytettävissä olevat luotettavat tiedot. Myös määräajat otetaan huomioon ja tarvittaessa valitaan saman tutkimuksen kohteena oleva kolmas maa, joka on markkinatalousmaa.

Tutkimuksen osapuolille ilmoitetaan viipymättä tutkimuksen vireillepanon jälkeen suunnitellusta kolmannesta maasta, joka on markkinatalousmaa, ja niillä on kymmenen päivää aikaa esittää huomautuksiaan.

B. *Vientihinta*

8. Vientihinta on tosiasiallisesti maksettu tai maksettava hinta tuotteesta, joka on myyty vientiin viejämaasta yhteisöön.

9. Jos vientihintaa ei ole tai jos näyttää siltä, että vientihinta ei ole luotettava, koska viejän ja tuojan tai kolmannen osapuolen välillä on yhtiösuhde tai hyvitysjärjestely, vientihinta voidaan muodostaa sen hinnan perusteella, jolla tuodut tuotteet jälleenmyydään ensimmäisen kerran riippumattomalle ostajalle, tai jos tuotteita ei myydä riippumattomalle ostajalle tai niitä ei myydä samankaltaisessa kunnossa, jossa ne olivat tuotaessa, millä tahansa muulla hyväksyttävällä perusteella.

Tällaisissa tapauksissa tehdään oikaisuja tuonnin ja jälleenmyynnin välisten kaikenlaisten kustannusten, myös verojen ja tullien, ja voittomarginaalin huomioon ottamiseksi luotettavan vientihinnan laskemiseksi yhteisön rajalla.

Oikaistaviin kustannuksiin kuuluvat tuojan vastuulla tavallisesti olevat kustannukset, jotka kuitenkin maksaa sellainen osapuoli joko yhteisössä tai sen ulkopuolella, jolla näyttää olevan yhtiösuhde tai hyvitysjärjestely tuojaan tai viejään, ja erityisesti seuraavat tekijät: tavanomainen kuljetus, vakuutus, käsittely, lastaus sekä liitännäiskustannukset; tullit, polkumyyntitullit sekä muut tuojamaassa tavaroiden tuonnin tai myynnin vuoksi maksettavat maksut sekä kohtuullinen määrä myynti-, hallinto- ja muita yleiskustannuksia sekä voittoa.

C. *Vertailu*

10. Vientihinnan ja normaaliarvon välillä on tehtävä tasapuolinen vertailu. Vertailu on tehtävä kaupan samassa portaassa, ja mahdollisimman samanaikaisten myyntien suhteen ja ottaen asianmukaisesti huomioon muut mahdolliset hintojen vertailuun vaikuttavat erot. Elleivät muodostettu normaaliarvo ja vientihinta ole verrattavissa, kussakin tapauksessa on asianmukaisesti otettava

(1) EYVL N:o L 67, 10.3.1994, s. 89

huomioon, oikaisujen muodossa, tapauksen asianhaarat tutkien, hintoihin ja siten niiden vertailukelpoisuuteen vaikuttavat väitetyt ja osoitetut eroavuudet. Oikaisujen toistamista on vältettävä, etenkin silloin, kun kyseessä ovat alennukset, hyvitykset, määrät ja kaupan portaisiin liittyvät erot. Erityisten olosuhteiden täyttyessä oikaisuja voidaan tehdä seuraavien tekijöiden mukaisesti:

a) Fyysiset ominaisuudet

Oikaisu tehdään tutkimuksen kohteena olevan tuotteen fyysisten ominaisuuksien erojen mukaisesti. Oikaisujen määrä vastaa eron markkina-arvon kohtuullista arviota.

b) Tuontimaksut ja välilliset verot

Jos tuote on tarkoitettu kulutettavaksi viejämaassa, normaaliarvo oikaistaan samankaltaisen tuotteen tai siihen fyysisesti sisältyvien materiaalien tuontimaksuja ja välillisiä veroja vastaavalla määrällä, ja jos tuote viedään yhteisöön, kyseisiä maksuja ja veroja ei kanneta tai ne palautetaan.

c) Alennukset, hyvitykset ja määrät

Oikaisu tehdään alennus- ja hyvityserojen mukaisesti, myös niiden alennusten ja hyvitysten, jotka myönnetään määräerojen mukaisesti, jos ne on määrällisesti asianmukaisesti osoitettu ja jos ne ovat suoraan sidoksissa kyseessä olevaan myyntiin. Oikaisu voidaan tehdä myös myöhemmin annettavien alennusten tai hyvitysten mukaisesti, jos pyyntö perustuu aikaisempien ajanjaksojen aikana vallinneeseen käytäntöön, mukaan lukien sitoumus noudattaa alennuksen tai hyvityksen saamisen edellytyksiä.

d) Kaupan porras

Oikaisu tehdään kaupan portaiden erojen mukaisesti, myös niiden erojen mukaisesti, joita voi olla OEM-myynnissä (Original Equipment Manufacturer), jos molempien markkinoiden jakelukanavien osalta vahvistetaan, että vientihintaa, laskennallinen vientihinta mukaan lukien, käytetään kaupan eri portaassa normaaliarvoon nähden ja että tämä ero on vaikuttanut hintojen vertailukelpoisuuteen, mikä näkyy viejämaan kotimarkkinoilla kaupan eri portaita vastaavien myyjien toiminta- ja hintatasojen jatkuvista ja selvistä eroista. Oikaisun määrä vahvistetaan kyseisen eron markkina-arvon mukaan.

e) Kuljetus, vakuutus, käsittely, lastaus ja liitännäiskustannukset

Oikaisu tehdään niiden kustannusten erojen mukaisesti, jotka liittyvät suoraan tuotteeseen ja jotka ovat aiheutuneet kyseisen tuotteen kuljettamisesta viejän tiloista riippumattomalle ostajalle, jos kyseiset kustannukset sisältyvät käytettyihin hintoihin. Näihin kustannuksiin kuuluvat kuljetuksesta, vakuutuksesta, käsittelystä ja lastauksesta aiheutuneet kustannukset sekä liitännäiskustannukset.

f) Pakkaus

Oikaisu tehdään niiden pakkauskustannusten erojen mukaisesti, jotka liittyvät suoraan kyseiseen tuotteeseen.

g) Luotto

Oikaisu tehdään kyseessä olevaa myyntiä varten myönnetystä luotosta aiheutuneiden kustannusten erojen mukaisesti sillä edellytyksellä, että kyseinen tekijä otetaan huomioon käytettyjä hintoja määritettäessä.

h) Myynnin jälkeiset kustannukset

Oikaisu tehdään niiden kustannusten erojen mukaisesti, jotka liittyvät suoraan lailla säädettyjen ja/tai myyntisopimuksessa määrättyjen vakuuksien, takausten, teknisen avun tai palvelujen toimittamiseen.

i) Palkkiot

Oikaisu tehdään kyseessä olevan viennin osalta maksettujen palkkioiden erojen mukaisesti.

j) Valuutan muuntaminen

Jos hintojen vertailu vaatii valuutan muuntamista, on muuntamisessa käytettävä myyntipäivän vaihtokurssia, paitsi jos ulkomaanvaluutan myynti termiinimarkkinoilla on suoraan kytkettynä kyseiseen vientinä tapahtuvaan myyntiin, jolloin on käytettävä termiinikaupan vaihtokursseja. Myyntipäivän on tavallisesti oltava tavaralaskun päivämäärä, mutta voidaan käyttää myös sopimuksen tai tilauksen päivämäärää tai tilauksen vahvistamispäivämäärää, jos se on aiheellisempi olennaisten kauppaehtojen määrittämiseksi. Vaihtokurssien vaihteluja ei oteta huomioon, ja viejillä on 60 päivää tutkimusajanjakson aikana vaihtokursseissa tapahtuneiden pitkän aikavälin muutosten huomioon ottamiseksi.

D. *Polkumyyntimarginaali*

11. Jollei tasapuolista vertailua koskevista määräyksistä muuta johdu, polkumyyntimarginaalien olemassaolo tutkimusajanjakson aikana määritetään tavallisesti normaaliarvon painotetun keskiarvon ja kaiken yhteisöön suuntautuvan viennin hintojen painotetun keskiarvon välisellä vertailulla tai yksittäisten normaaliarvojen ja yhteisöön suuntautuvan viennin yksittäisten hintojen välisellä vertailulla kunkin liiketoimen osalta. Painotettuun keskiarvoon perustuvaa normaaliarvoa voidaan kuitenkin verrata yhteisöön suuntautuvien yksittäisten vientitapahtumien hintoihin, jos vientihintojen rakenteessa on eri ostajien, alueiden tai ajanjaksojen välillä huomattavia eroja ja jos harjoitetun polkumyynnin tosiasiallinen laajuus ei käy ilmi tämän kohdan ensimmäisessä virkkeessä määritettyjen menetelmien avulla. Tässä kohdassa ei suljeta pois mahdollisuutta käyttää otoksia 17 artiklan mukaisesti.

12. Polkumyyntimarginaali on määrä, jolla normaaliarvo ylittää vientihinnan. Jos polkumyyntimarginaalit vaihtelevat, voidaan vahvistaa painotettu keskimääräinen polkumyyntimarginaali.

3 artikla

Vahingon määritys

1. Tässä päätöksessä käsitteellä 'vahinko' tarkoitetaan, ellei toisin ilmoiteta, yhteisön tuotannonalalle aiheutunutta merkittävää vahinkoa, yhteisön tuotannonalaan kohdistuvaa merkittävän vahingon uhkaa tai merkittävää viivästystä yhteisön tuotannonalan perustamisessa, ja sitä tulkitaan tämän artiklan määräysten mukaisesti.

2. Vahingon toteamisen on perustuttava selkeään näyttöön ja siihen on sisällyttävä puolueeton tarkastelu a) polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrästä ja tämän tuonnin vaikutuksesta samankaltaisten tuotteiden hintoihin yhteisön markkinoilla ja b) tämän tuonnin seurausvaikutuksista yhteisön tuotannonalalle.

3. Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrän osalta on harkittava, onko polkumyynnillä tapahtuva tuonti lisääntynyt merkittävästi joko absoluuttisesti tai suhteessa yhteisön tuotantoon tai kulutukseen. Tutkittaessa polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutusta hintoihin on harkittava, onko polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin osalta esiintynyt huomattavaa alihinnoittelua suhteessa yhteisön tuotannonalan samankaltaisen tuotteen hintaan tai onko tällaisen tuonnin vaikutuksesta muutoin ilmennyt merkittävää hintojen alenemista tai onko tuonti huomattavassa määrin estänyt sellaisia hinnankorotuksia, jotka muuten olisi tehty. Yksi tai useampi näistä tekijöistä ei välttämättä ole ratkaiseva.

4. Jos useammasta kuin yhdestä maasta tapahtuvaa tuotteen tuontia tutkitaan samanaikaisesti polkumyynnistä, tällaisen tuonnin vaikutuksia voidaan arvioida kumulatiivisesti vain, a) jos kustakin maasta tapahtuvan tuonnin suhteen osoitettu polkumyyntimarginaali on 9 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua vähimmäistasoa suurempi ja jos yhdestäkään maasta tapahtuvan tuonnin määrä ei ole vähäpätöinen, ja b) jos tuonnin vaikutusten kumulatiivinen arviointi on asianmukaista ottaen huomioon tuotavien tuotteiden väliset kilpailuedellytykset ja tuotavien tuotteiden ja yhteisön samankaltaisen tuotteen väliset kilpailuedellytykset.

5. Tutkittaessa polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutusta kyseessä olevaan yhteisön tuotannonalaan on otettava huomioon kaikki olennaiset taloudelliset tekijät ja seikat, jotka vaikuttavat kyseisen tuotannonalan tilanteeseen, kuten esimerkiksi se tosiasia, että ala on edelleen toipumassa entisten polkumyynti- tai vientitukikäytäntöjen vaikutuksista, tosiasiallisen polkumyyntimarginaalin merkittävyys, myynnin tosiasiallinen ja mahdollinen pieneminen, voitot, tuotanto, markkinaosuus, tuottavuus, investointien tuotto tai kapasiteetin käyttöaste, hintaan vaikuttavat tekijät yhteisössä, tosiasialliset ja mahdolliset kielteiset vaikutukset kassavirtoihin, varastot, työllisyys, palkat, kasvu sekä pääoman saanti tai investoinnit. Tämä luettelo ei ole tyhjentävä, eikä yksi tai useampi näistä tekijöistä välttämättä ole ratkaiseva.

6. On näytettävä 2 kohtaan liittyvien olennaisten todisteiden avulla, että polkumynnillä tapahtuva tuonti aiheuttaa vahinkoa tässä päätöksessä tarkoitetussa merkityksessä. Tässä tapauksessa se merkitsee sen näyttämistä, että 3 kohdassa tarkoitetuilla määrillä ja hinnoilla on yhteisön tuotannonalaan vaikutusta 5 kohdassa tarkoitetussa merkityksessä ja että tämä vaikutus on sellaista, että sitä voidaan pitää merkittävänä.

7. Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin lisäksi on tutkittava muut tiedossa olevat tekijät, jotka samaan aikaan aiheuttavat vahinkoa yhteisön tuotannonalalle, eikä näiden tekijöiden aiheuttamaa vahinkoa saa pitää polkumyynnillä tapahtuvasta tuonnista johtuvana 6 kohdassa tarkoitetussa merkityksessä. Tässä suhteessa olennaisina tekijöinä voidaan pitää muun muassa muun kuin polkumynnillä tapahtuvan tuonnin määrää ja hintoja, kysynnän supistumista tai kulutustottumusten muutoksia, kolmannen maan ja yhteisön tuottajien rajoittavia kauppatapoja ja kyseisten tuottajien välistä kilpailua, tekniikan kehittymistä sekä yhteisön tuotannonalan vientisaavutuksia ja tuottavuutta.

8. Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutusta on arvioitava suhteessa samankaltaisen tuotteen yhteisön tuotannonalan tuotantoon silloin, kun käytettävissä olevat tiedot mahdollistavat tämän tuotannon erillisen tunnistamisen esimerkiksi tuotantomenetelmien, myynnin ja voittojen perusteella. Jos kyseisen tuotannon erillinen tunnistaminen ei ole mahdollista, polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutus on arvioitava tarkastelemalla sellaisen mahdollisimman rajoitetun, samankaltaisen tuotteen sisältävän tuoteryhmän tuotantoa, josta tarvittavat tiedot ovat saatavissa.

9. Merkittävän vahingon uhan on perustuttava tosiasioihin eikä pelkkiin väitteisiin, arveluihin tai etäisiin mahdollisuuksiin. Sellaisen olosuhteiden muutoksen, joka loisi tilanteen, missä polkumyynti aiheuttaisi vahinkoa, on oltava selvästi nähtävissä ja välittömästi uhkaava.

Merkittävän vahingon uhan olemassaolon määrittämiseksi on tarkasteltava muun muassa sellaisia tekijöitä kuin:

a) polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin sellainen huomattava kasvuvauhti yhteisön markkinoilla, joka on osoitus tuonnin tuntuvan kasvun todennäköisyydestä;

b) riittävä, vapaasti viejän käytettävissä oleva kapasiteetti tai sellaisen kapasiteetin välitön ja tuntuva kasvu, joka on osoitus polkumyynnillä yhteisön markkinoille tapahtuvan viennin tuntuvan kasvun todennäköisyydestä, ottaen huomioon muiden vientimarkkinoiden kyky ottaa vastaan lisävientiä;

c) tuonnin tapahtuminen hinnoilla, joilla voitaisiin tuntuvasti alentaa hintoja tai estää hinnan korotukset huomattavissa määrin ja jotka todennäköisesti lisäisivät uuden tuonnin kysyntää;

d) tutkimuksen kohteena olevan tuotteen varastot.

Mikään näistä tekijöistä ei välttämättä yksinään ole ratkaiseva, vaan tarkasteltavien tekijöiden on yhdessä johdettava siihen päätelmään, että polkumyynnillä tapahtuva muu vienti on välittömästi uhkaavaa ja että jos suojatoimia ei toteuteta, aiheutuu merkittävää vahinkoa.

4 artikla

Yhteisön tuotannonalan määritelmä

1. Tässä päätöksessä tarkoitetaan 'yhteisön tuotannonalalla' samankaltaisten tuotteiden tuottajia yhteisössä kokonaisuutena tai niitä tuottajia, joiden yhteinen tuotanto muodostaa 5 artiklan 4 kohdassa tarkoitetussa merkityksessä pääosan kyseisten tuotteiden koko yhteisön tuotannosta, paitsi että:

a) milloin tuottajat ovat etuyhteydessä viejiin tai tuojiin taikka jos ne ovat itse väitetyn polkumyynnin alaisen tuotteen tuojia, ilmaisun 'yhteisön tuotannonala' voidaan tulkita käsittävän muut tuottajat;

b) poikkeuksellisissa olosuhteissa yhteisön alue voidaan kyseisen tuotannon osalta jakaa kahteen tai useampaan kilpailevaan markkina-alueeseen ja kullakin markkina-alueella olevia tuottajia voidaan pitää erillisenä teollisuutena, jos i) tällaisella markkina-alueella olevat tuottajat myyvät kaiken tai melkein kaiken kyseisen tuotteen tuotantonsa tällä markkina-alueella ja jos ii) muualle yhteisöön sijoittautuneet kyseisen tuotteen tuottajat eivät huomattavassa määrin tyydytä kysyntää tällä markkina-alueella. Tällaisissa olosuhteissa vahinkoa voidaan pitää olemassa olevana, vaikka suurimmalle osalle koko yhteisön tuotannonalasta ei ole aiheutunut vahinkoa sillä edellytyksellä, että polkumyynnillä tapahtunut tuonti on keskittynyt tälle eristyneelle markkina-alueelle ja että polkumyynnillä tapahtunut tuonti aiheuttaa vahinkoa tuottajille, jotka vastaavat kaikesta tai melkein kaikesta tuotannosta tällaisella markkina-alueella.

2. Edellä 1 kohdassa tuottajat ovat etuyhteydessä viejiin tai tuojiin vain, jos a) toinen suoraan tai epäsuorasti valvoo toista tai jos b) kolmas osapuoli suoraan tai epäsuorasti valvoo molempia tai c) jos ne yhdessä valvovat suoraan tai epäsuorasti kolmatta osapuolta, sillä edellytyksellä että on syytä uskoa tai epäillä, että yhteys on sellainen, että kyseinen tuottaja toimii toisin kuin etuyhteyttä vailla olevat tuottajat. Tässä kohdassa toinen valvoo toista silloin, kun edellisen oikeudellinen tai toiminnallinen asema oikeuttaa määräämään pakotteita tai antamaan käskyjä jälkimmäiselle.

3. Milloin yhteisön tuotannonalan on tulkittu käsittävän tietyn alueen tuottajat, viejille annetaan mahdollisuus kyseisen alueen osalta antaa sitoumukset 8 artiklan mukaisesti. Tällaisessa tapauksessa, arvioitaessa yhteisön etua toimenpiteiden suhteen, alueen etuun on kiinnitettävä erityistä huomiota. Jos tyydyttävää sitoumusta ei anneta nopeasti tai jos kyseessä ovat 8 artiklan 9 ja 10 kohdassa tarkoitetut tilanteet, väliaikainen tai lopullinen tulli voidaan ottaa käyttöön koko yhteisön osalta. Tällaisessa tapauksessa tullit voidaan rajoittaa mahdollisuuksien mukaan koskemaan erityisiä tuotteita tai viejiä.

4. Tähän artiklaan sovelletaan 3 artiklan 8 kohdan määräyksiä.

5 artikla

Menettelyn aloittaminen

1. Jollei 6 kohdasta muuta johdu, tutkimus minkä tahansa väitetyn polkumyynnin olemassaolon, määrän ja vaikutuksen määrittelemiseksi voidaan panna vireille yhteisön tuotannonalan puolesta toimivan kenen tahansa luonnollisen henkilön tai minkä tahansa oikeushenkilön tai minkä tahansa yhteisön, jolla ei ole oikeushenkilöllisyyttä, tekemän kirjallisen valituksen perusteella.

Valitus voidaan osoittaa komissiolle tai jäsenvaltiolle, joka toimittaa sen komissiolle. Komissio lähettää jäsenvaltioille jäljennöksen kaikista saamistaan valituksista. Valitus katsotaan jätetyksi ensimmäisenä työpäivänä sen jälkeen, kun komissio on vastaanottanut sen kirjattuna kirjeenä tai kun komissio on toimittanut vastaanottoilmoituksen.

Jos jäsenvaltiolla on valituksen puuttuessa hallussaan riittävät todisteet polkumyynnistä ja yhteisön tuotannonalalle siitä aiheutuneesta vahingosta, sen on toimitettava ne viipymättä komissiolle.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun valitukseen on sisällyttävä todisteita polkumyynnistä, vahingosta ja polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja väitetyn vahingon välisestä syy-yhteydestä. Valitukseen on sisällyttävä sellaista tietoa, joka on kohtuudella valituksen tekijän käytettävissä seuraavista seikoista:

a) valituksen tekijän henkilöllisyys ja kuvaus valituksen tekijän tuottaman samankaltaisen tuotteen yhteisön tuotannon määrästä ja arvosta. Jos kirjallinen valitus tehdään yhteisön tuotannonalan puolesta, siinä on täsmennettävä se yhteisön tuotannonala, jonka puolesta valitus tehdään, esittämällä luettelo yhteisön kaikista tiedossa olevista samankaltaisen tuotteen tuottajista (tai samankaltaisen tuotteen yhteisön tuottajien järjestöistä) ja mahdollisuuksien mukaan kuvaus samankaltaisen tuotteen yhteisön tuotannon siitä määrästä ja arvosta, jota nämä tuottajat edustavat;

b) täydellinen kuvaus väitetyn polkumyynnin alaisesta tuotteesta, kyseisen alkuperä- tai viejämaan nimi tai alkuperä- ja viejämaiden nimet, jokaisen kyseessä olevan viejän tai ulkomaisen tuottajan henkilöllisyys ja luettelo tiedossa olevista henkilöistä, jotka tuovat kyseistä tuotetta;

c) tietoa niistä hinnoista, joilla kyseistä tuotetta myydään silloin, kun se on tarkoitettu kulutukseen alkuperämaan tai -maiden taikka viejämaan tai -maiden kotimarkkinoilla (tai, silloin kun se on tarkoituksenmukaista, tietoa niistä hinnoista, joilla tuotetta myydään alkuperämaasta tai -maista taikka viejämaasta tai -maista kolmanteen maahan tai maihin, taikka tietoa tuotteen laskennallisesta arvosta), ja tietoa vientihinnoista tai, silloin kun se on tarkoituksenmukaista, hinnoista, joilla tuote on myyty ensimmäiselle riippumattomalle ostajalle yhteisössä;

d) tietoa polkumyynnillä tapahtuvaksi väitetyn tuonnin määrän muutoksista, tällaisen tuonnin vaikutuksesta samankaltaisen tuotteen hintoihin yhteisön markkinoilla ja tuonnin seurausvaikutuksista yhteisön tuotannonalaan kaikkien niiden tekijöiden ja seikkojen, kuten 3 artiklan 3 ja 5 kohdassa lueteltujen tekijöiden mukaisesti, jotka vaikuttavat tämän yhteisön tuotannonalan tilanteeseen.

3. Komissio tutkii niin hyvin kuin on mahdollista valituksessa esitettyjen todisteiden täsmällisyyden ja riittävyyden sen määrittämiseksi, onko näyttö tutkimuksen vireille panemisen oikeuttamiseksi riittävä.

4. Tutkimus pannaan vireille 1 kohdan mukaisesti vain, jos samankaltaisen tuotteen yhteisön tuottajien esittämän valituksen tuen tai vastustuksen perusteella päätetään, että yhteisön tuotannonala on tehnyt valituksen tai valitus on tehty sen puolesta. Valitus katsotaan yhteisön tuotannonalan tekemäksi tai sen puolesta tehdyksi, jos sitä tukevat ne yhteisön tuottajat, joiden yhteinen tuotanto on yli 50 prosenttia sen samankaltaisen tuotteen kokonaistuotannosta, jota tuottaa se osa yhteisön tuotannonalasta, joka joko tukee tai vastustaa valitusta. Tutkimusta ei kuitenkaan panna vireille, jos valitusta selvästi tukevat yhteisön tuottajat vastaavat alle 25 prosentista yhteisön tuotannonalan tuottaman samankaltaisen tuotteen kokonaistuotannosta.

5. Viranomaisten on vältettävä tutkimuksen vireille panemiseksi tehdyn valituksen julkistamista, jos tutkimuksen vireillepanosta ei ole päätetty. Viranomaisten on kuitenkin tehtävä ilmoitus kyseisen viejämaan julkisen vallan edustajille saatuaan asainmukaisesti asiakirjoilla vahvistetun valituksen ja ennen tutkimuksen vireille panemista.

6. Jos erityisissä olosuhteissa päätetään panna tutkimus vireille ilman yhteisön tuotannonalan tekemää tai sen puolesta tehtyä kirjallista valitusta tällaisen tutkimuksen vireille panemiseksi, on tutkimukseen ryhdyttävä ainoastaan, jos on riittävästi todisteita polkumyynnin, vahingon ja syy-yhteyden olemassaolosta 2 kohdan mukaisesti vireillepanon oikeuttamiseksi.

7. Päätettäessä tutkimuksen vireillepanosta polkumyyntiä ja vahinkoa koskevia todisteita on tutkittava samanaikaisesti. Valitus hylätään, jos polkumyyntiä tai vahinkoa koskevat todisteet ovat riittämättömät menettelyn jatkamisen oikeuttamiseksi. Menettelyä ei saa aloittaa sellaista maata vastaan, jonka tuonti edustaa pienempää kun yhden prosentin markkinaosuutta, elleivät tällaiset maat yhteensä edusta vähintään kolmea prosenttia yhteisön kulutuksesta.

8. Valitus voidaan peruuttaa ennen tutkimuksen vireillepanoa, missä tapauksessa katsotaan, ettei sitä ole jätetty.

9. Jos kuulemisen jälkeen vaikuttaa siltä, että menettelyn aloittamiseksi on riittävästi todisteita, komissio aloittaa menettelyn valituksen jättämistä seuraavan 45 päivän aikana ja ilmoittaa menettelyn aloittamisesta *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*. Ellei todisteita ole riittävästi, valituksen tekijälle on, kuulemisen jälkeen, ilmoitettava asiasta 45 päivän kuluessa valituksen jättämisestä komissiolle.

10. Ilmoituksessa menettelyn aloittamisesta ilmoitetaan tutkimuksen vireillepanosta, määrätään tutkimuksen kohteena oleva tuote ja maat, esitetään tiivistelmä saaduista tiedoista ja määrätään, että kaikki tarvittavat tiedot on toimitettava komissiolle; siinä annetaan määräaika, jonka kuluessa asianomaiset osapuolet voivat ilmoittautua, esittää näkökantansa kirjallisesti ja toimittaa tietoja, jos nämä näkökannat ja tiedot on otettava huomioon tutkimuksessa; lisäksi siinä täsmennetään määräaika, jonka kuluessa asianomaiset osapuolet voivat pyytää komissiolta tulla kuulluiksi 6 artiklan 5 kohdan mukaisesti.

11. Komissio ilmoittaa asiaan liittyville tiedossa oleville viejille, tuojille sekä viejiä ja tuojia edustaville järjestöille, samoin kuin viejämaan edustajille ja valituksen tekijöille menettelyn vireilletulosta ja toimittaa vastaanotetun kirjallisen valituksen tekstin kokonaisuudessaan, luottamuksellisten tietojen suojaamisesta huolehtien, tiedossa oleville viejille, viejämaan viranomaisille ja pyynnöstä muille asianomaisille osapuolille 1 kohdan mukaisesti. Silloin kun asianomaisia viejiä on erityisen paljon, voi kirjallisen valituksen kokonaisuudessaan toimittaa edellä esitetystä poiketen vain viejämaan viranomaisille tai kyseessä olevalle järjestölle.

12. Polkumyyntitutkimus ei estä tulliselvitystä.

6 artikla

Tutkimus

1. Menettelyn tultua vireille komissio, toimien yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa, aloittaa tutkimuksen yhteisössä. Tämä tutkimus käsittää sekä polkumyynnin että siitä aiheutuneen vahingon, ja niitä on tutkittava samanaikaisesti. Jotta määritys olisi edustava, valitaan tutkimusajanjakso, joka polkumyyntitapauksissa tavallisesti käsittää vähintään kuuden kuukauden jakson välittömästi ennen menettelyn aloittamista. Tutkimusajanjakson jälkeistä aikaa koskevia tietoja ei tavallisesti oteta huomioon.

2. Polkumyyntitutkimuksessa käytettyjen kyselylomakkeiden vastaanottajille on annettava vähintään 30 päivää vastausaikaa. Viejien osalta määräaika alkaa kyselylomakkeen vastaanottamispäivästä, ja lomakkeen katsotaan olevan vastaanotettu seitsemän päivän kuluessa siitä päivämäärästä, jona se lähetettiin viejälle tai toimitettiin viejämaan asianomaiselle diplomaattiselle edustajalle. Mainittua 30 päivän määräaikaa voidaan pidentää ottaen huomioon tutkimukselle määrätty määräaika ja sillä edellytyksellä, että kyseinen osapuoli ilmoittaa pätevän, erityisistä olosuhteista johtuvan syyn tällaisen pidennyksen saamiseksi.

3. Komissio voi pyytää jäsenvaltioita toimittamaan tietoja, jolloin jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet pyynnön noudattamiseksi. Niiden on välitettävä komissiolle pyydetyt tiedot sekä tulokset suoritetuista todentamisista, tarkasteluista tai tutkimuksista. Jos näillä tiedoilla on yleistä mielenkiintoa tai jos jäsenvaltio on pyytänyt toimittamaan nämä tiedot, komissio toimittaa tiedot jäsenvaltioille, paitsi jos ne ovat luottamuksellisia, jolloin se toimittaa tiivistelmän, joka ei ole luottamuksellinen.

4. Komissio voi pyytää jäsenvaltioita suorittamaan tarpeellisia todentamisia ja tarkasteluja erityisesti tuojien, kauppiaiden sekä yhteisön tuottajien keskuudessa ja suorittamaan tutkimuksia kolmansissa maissa, jos kyseiset yritykset antavat suostumuksensa ja jos kyseisen julkisen vallan edustajille on ilmoitettu virallisesti asiasta eivätkä ne vastusta asiaa. Jäsenvaltiot toteuttavat kaikki tarvittavat toimenpiteet komission pyyntöjen toteuttamiseksi. Komission viranomaiset voivat, jos komissio tai jäsenvaltio sitä pyytää, avustaa jäsenvaltioiden viranomaisia suorittamaan tehtävänsä.

5. Asianomaisia osapuolia, jotka ovat ilmoittautuneet 5 artiklan 10 kohdan mukaisesti, kuullaan, jos ne ovat tehneet kirjallisen kuulemista koskevan pyynnön *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* julkaistussa ilmoituksessa vahvistetussa määräajassa ja jos pyynnössä osoitetaan, että ne ovat asianomaisia osapuolia, joihin menettelyn lopputuloksella saattaa olla vaikutusta, ja että on erityisiä syitä, joiden vuoksi niitä pitäisi kuulla.

6. Tuojille, viejille, viejämaan julkisen vallan edustajille ja valituksen tekijöille, jotka ovat ilmoittautuneet 5 artiklan 10 kohdan mukaisesti, järjestetään pyynnöstä mahdollisuus kohdata osapuolet, joiden edut ovat ristiriidassa, vastakkaisista väitteistä keskustelemiseksi. Jos mahdollisuus järjestetään, on otettava huomioon tarve suojata tietojen luottamuksellisuus sekä osapuolten oma etu. Osapuolten ei ole pakko osallistua kohtaamiseen, eikä tietyn osapuolen poissaolosta aiheudu vahinkoa sen asialle. Tämän artiklan mukaisesti suullisesti toimitetut tiedot otetaan huomioon siltä osin kuin ne myöhemmin vahvistetaan kirjallisesti.

7. Valituksen tekijät, tuojat ja viejät sekä niitä edustavat järjestöt, käyttäjät ja kuluttajajärjestöt, jotka ovat ilmoittautuneet 5 artiklan 10 kohdan mukaisesti, samoin kuin viejämaan edustajat, voivat kirjallisesta pyynnöstään tutustua kaikkiin tietoihin, jotka mikä tahansa tutkimuksen osapuoli on toimittanut, lukuun ottamatta yhteisön tai sen jäsenvaltioiden viranomaisten viranomaisten toimittamia sisäisiä asiakirjoja, jos nämä tiedot ovat olennaisia niiden etujen puolustamisen kannalta eivätkä tiedot ole luottamuksellisia 19 artiklassa tarkoitetussa merkityksessä ja jos niitä käytetään tutkimuksessa. Kyseiset osapuolet voivat esittää huomioitaan näistä tiedoista, ja niiden huomautukset otetaan huomioon siltä osin kuin ne ovat riittävästi perusteltuja.

8. Asianomaisten osapuolten toimittamien tietojen, joiden perusteella päätelmät tehdään, paikkansapitävyys on tutkittava niin hyvin kuin mahdollista, paitsi 18 artiklassa vahvistetuissa olosuhteissa.

9. Edellä 5 artiklan 9 kohdan mukaisesti aloitettujen menettelyjen osalta tutkimus saatetaan loppuun mahdollisuuksien mukaan yhden vuoden määräajassa. Joka tapauksessa tutkimukset saatetaan loppuun aina 15 kuukauden kuluessa niiden vireillepanosta 8 ja 9 artiklassa esitettyjen päätelmien mukaisesti.

7 artikla

Väliaikaiset toimenpiteet

1. Väliaikaisia tulleja voidaan määrätä, jos menettely on aloitettu 5 artiklan mukaisesti, jos asiasta on annettu ilmoitus ja asianomaisille osapuolille on annettu riittävät mahdollisuudet antaa tietoja ja esittää huomautuksia 5 artiklan 10 kohdan mukaisesti, jos polkumyynti ja yhteisön tuotannonalalle aiheutunut vahinko on väliaikaisesti vahvistettu ja jos yhteisön etu vaatii toimia tällaisen vahingon estämiseksi. Väliaikaiset tullit on otettava käyttöön aikaisintaan 60 päivää ja viimeistään yhdeksän kuukautta menettelyn aloittamisesta.

2. Väliaikaisen polkumyyntitullin määrä ei saa ylittää väliaikaisesti vahvistetun polkumyyntimarginaalin määrää, ja sen on oltava tätä marginaalia alhaisempi, jos alhaisempi tullin määrä on riittävä yhteisön tuotannonalalle aiheutuvan vahingon poistamiseen.

3. Väliaikaisten tullien kantaminen varmistetaan vakuudella, ja tutkimuksen kohteena olevien tuotteiden luovutus vapaaseen liikkeeseen yhteisössä edellyttää tällaisen vakuuden antamista.

4. Komissio toteuttaa kuulemisen jälkeen väliaikaiset toimenpiteet tai erittäin kiireellisissä tapauksissa ilmoitettuaan asiasta jäsenvaltioille. Jälkimmäisessä tapauksessa kuuleminen järjestetään viimeistään kymmenen päivän kuluessa siitä, kun jäsenvaltioille on ilmoitettu komission toteuttamista toimista.

5. Jos jäsenvaltio pyytää komissiota toimimaan välittömästi ja jos 1 kohdassa tarkoitetut edellytykset täyttyvät, komissio päättää viiden työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta, onko syytä ottaa käyttöön väliaikainen polkumyyntitulli.

6. Komissio ilmoittaa välittömästi jäsenvaltioille 1—5 kohdan nojalla tehdystä päätöksestä.

7. Väliaikaiset tullit voidaan ottaa käyttöön kuudeksi kuukaudeksi ja niiden voimassaoloaikaa voidaan pidentää kolmella kuukaudella, tai ne voidaan ottaa käyttöön yhdeksäksi kuukaudeksi. Niiden voimassaoloaikaa voidaan kuitenkin pidentää tai ne voidaan ottaa käyttöön yhdeksäksi kuukaudeksi ainoastaan, jos sellaiset viejät, jotka edustavat huomattavaa osuutta kyseisistä liiketoimista, sitä pyytävät tai jos kyseiset viejät eivät esitä vastalausetta komission ilmoittaessa aikomuksestaan.

8 artikla

Sitoumukset

1. Tutkimus voidaan päättää ilman väliaikaisten tai lopullisten tullien käyttöön ottamista, jos viejä on sitoutunut vapaaehtoisesti ja tyydyttävällä tavalla tarkistamaan hintojaan tai olemaan viemättä tuotteita polkumyyntihintaan kyseiselle alueelle, siten että komissio on kuulemisen jälkeen vakuuttunut siitä, että polkumyynnin vahingollinen vaikutus on poistettu. Sitoumukseen perustuvat hinnankorotukset eivtä saa olla suurempia kuin on tarpeen polkumyyntimarginaalin poistamiseksi, ja niiden on oltava polkumyyntimarginaalia alhaisemmat, jos ne riittävät poistamaan yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon.

2. Komissio voi ehdottaa sitoumuksia, mutta viejiä ei voida pakottaa niihin. Se, että viejät eivät esitä tällaisia sitoumuksia tai eivät hyväksy niitä koskevia esityksiä, ei mitenkään vaikuta tapauksen käsittelyyn. Kuitenkin polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin jatkumista voidaan pitää osoituksena siitä, että vahingon uhkan toteutuminen on mahdollinen. Viejiltä ei pyydetä sitoumuksia eikä sitoumuksia niiden osalta hyväksytä, ellei polkumyyntiä ja siitä aiheutuvaa vahinkoa ole väliaikaisesti vahvistettu. Poikkeustapauksia lukuun ottamatta sitoumuksia ei voida antaa sen ajanjakson päättymisen jälkeen, jonka kuluessa havaintoja voidaan esittää 20 artiklan 5 kohdan mukaisesti.

3. Ehdotettuja sitoumuksia ei tarvitse hyväksyä, jos niiden hyväksyminen olisi epäkäytännöllistä, kuten jos tosiasiallisten tai mahdollisten viejien määrä on liian suuri tai muista syistä, kuten yleisestä käytännöstä johtuvista syistä. Kyseessä olevalle viejälle on voitava kertoa ne syyt, joiden vuoksi sitoumusesityksen hylkäämistä ehdotetaan, ja viejälle voidaan antaa mahdollisuus esittää huomautuksensa asiasta. Hylkäämisen syyt on ilmoitettava lopullisessa päätöksessä.

4. Sitoumusta esittävien osapuolten on toimitettava sitoumuksesta versio, joka ei ole luottamuksellinen, jotta se voidaan toimittaa osapuolille, joita tutkimus koskee.

5. Kun sitoumukset kuulemisen jälkeen hyväksytään, komissio päättää tutkimuksen.

6. Jos sitoumus hyväksytään, polkumyyntiä ja vahinkoa koskeva tutkimus yleensä saatetaan loppuun. Jos tällaisessa tapauksessa päätetään, että polkumyyntiä tai vahinkoa ei ole ollut, sitoumus raukeaa ilman eri toimenpiteitä, lukuun ottamatta tapauksia, joissa tällainen päätelmä johtuu pääasiallisesti sitoumuksen olemassaolosta. Tällaisessa tapauksessa voidaan vaatia, että sitoumus on voimassa kohtuullisen ajan. Mikäli päädytään polkumyynnin ja vahingon vahvistamiseen, sitoumus on voimassa ehtojensa ja tämän päätöksen määräysten mukaisesti.

7. Komissio vaatii jokaiselta viejältä, jonka sitoumus on hyväksytty, määräajoin tietoja, jotka liittyvät tällaisen sitoumuksen toteuttamiseen, ja asiaankuuluvien tietojen todentamisen sallimista. Kieltäytymistä noudattamasta näitä velvoitteita pidetään sitoumuksen rikkomisena.

8. Jos sitoumukset hyväksytään tiettyjen viejien osalta tutkimuksen kuluessa, niiden katsotaan 11 artiklan mukaisesti tulevan voimaan siitä päivästä alkaen, jona tutkimus viejämaan osalta saatetaan loppuun.

9. Jos osapuoli rikkoo sitoumusta tai peruu sen, otetaan 9 artiklan mukaisesti käyttöön lopullinen tulli sitoumukseen johtaneen tutkimuksen yhteydessä vahvistettujen tosiasioiden perusteella, sillä edellytyksellä, että kyseinen tutkimus on saatettu loppuun polkumyyntiä ja vahinkoa koskevaan lopulliseen määritykseen ja että kyseisellä viejällä on ollut mahdollisuus esittää huomautuksiaan, lukuun ottamatta niitä tapauksia, joissa viejä on itse peruuttanut sitoumuksen.

10. Kuulemisen jälkeen voidaan 7 artiklan mukaisesti ottaa käyttöön väliaikainen tulli parhaiden käytettävissä olevien tietojen perusteella, jos on syytä uskoa, että sitoumusta on rikottu, tai sitoumuksen rikkomis- tai perustamistapauksessa, jos sitoumukseen johtanutta tutkimusta ei ole saatettu loppuun.

9 artikla

Menettelyn päättäminen ilman toimenpiteitä — lopullisten tullien käyttöön ottaminen

1. Jos valitus peruutetaan, menettely on päätettävä, paitsi jos päättäminen ei ole yhteisön edun mukaista.

2. Jos suojatoimenpiteitä ei kuulemisen jälkeen pidetä tarpeellisina, komissio päättää tutkimuksen tai menettelyn.

3. Edellä 5 artiklan 9 kohdan mukaisesti aloitettujen menettelyjen osalta vahinkoa tavallisesti pidetään vähäpätöisenä, jos tutkimuksen kohteena oleva tuonti edustaa pienempää määrää kuin 5 artiklan 7 kohdassa esitetyt määrät. Kyseiset menettelyt päätetään välittömästi, jos vahvistetaan, että polkumyyntimarginaali prosentteina vientihinnasta on vähemmän kuin kaksi prosenttia, ottaen huomioon, että ainoastaan tutkimus päätetään, jos yksittäisen viejän marginaali on vähemmän kuin kaksi prosenttia, ja että menettely koskee edelleen viejiä ja niitä voidaan tutkia uudelleen myöhemmässä tarkastelussa, joka tehdään kyseessä olevan maan osalta 11 artiklan nojalla.

4. Jos tosiasioiden perusteella lopullisesti todetaan, että polkumyyntiä ja siitä aiheutunutta vahinkoa on olemassa, ja jos yhteisön etu vaatii toimintaa 21 artiklan mukaisesti, komissio ottaa käyttöön lopullisen polkumyyntitullin neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan. Polkumyyntitullin määrä ei saa ylittää vahvistettua polkumyyntimarginaalia, ja määrän on oltava kyseistä marginaalia alhaisempi, jos tämä alhaisempi määrä on riittävä yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon poistamiseksi.

5. Sellaisen mistä tahansa tulevan tuonnin osalta, josta on todettu, että se tapahtuu polkumyynnillä ja että siitä aiheutuu vahinkoa, otetaan syrjimättömällä tavalla käyttöön polkumyyntitulli, jonka määrä on tapauskohtaisesti asianmukainen, lukuun ottamatta tuontia, joka tulee sellaisen toimittajan kautta, jonka sitoumus on tämän päätöksen mukaisesti hyväksytty. Päätöksessä, jolla tulli otetaan käyttöön, määritellään kunkin toimittajan osalta käyttöön otettava tulli tai, jos tämä ei ole käytännöllistä ja pääsääntöisesti 2 artiklan 7 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, kyseisen toimittajamaan nimi.

6. Milloin komissio on rajannut tutkimuksensa 17 artiklan mukaisesti sellaiseen tuontiin, jonka viejät tai tuottajat ovat ilmoittautuneet 17 artiklan mukaisesti mutta eivät olleet mukana tutkimuksessa, sovellettava polkumyyntitulli ei saa ylittää otokseen kuuluvien osapuolten osalta määritetyn polkumyyntimarginaalien painotettua keskiarvoa. Tässä kohdassa komissio ei ota huomioon nollamarginaaleja, vähimmäistason marginaaleja eikä 18 artiklassa tarkoitetuissa olosuhteissa määriteltyjä marginaaleja. Yksilöllisiä tulleja sovelletaan tuontiin, jonka viejiä tai tuottajia käsitellään yksilöllisesti 17 artiklan mukaisesti.

10 artikla

Taannehtivuus

1. Väliaikaisia toimenpiteitä ja lopullisia polkumyyntitulleja sovelletaan ainoastaan tuotteisiin, jotka on luovutettu vapaaseen liikkeeseen sen päivän jälkeen, jolloin 7 artiklan 1 kohdan ja 9 artiklan 4 kohdan mukaisesti tehty päätös tulee voimaan, jollei tässä päätöksessä määrätyistä poikkeuksista muuta johdu.

2. Kun sovelletaan väliaikaista tullia ja kun polkumyynti ja vahinko on lopullisesti todettu, komissio päättää, missä määrin väliaikainen tulli on kannettava lopullisesti, riippumatta siitä, pitäisikö lopullinen polkumyyntitulli ottaa käyttöön. Tätä varten "vahinko" ei käsitä yhteisön tuotannonalan perustamisen tuntuvaa viivästystä eikä merkittävän vahingon uhkaa, paitsi jos päätellään, että kyseinen uhka muodostuisi merkittäväksi vahingoksi, jos väliaikaisia toimenpiteitä ei olisi sovellettu. Muissa tapauksissa, joissa ilmenee vahingon uhkaa tai viivästystä, väliaikaiset määrät on vapautettava ja lopulliset tullit voidaan ottaa käyttöön vasta siitä päivästä alkaen, jona vahingon uhka tai tuntuva viivästys on lopullisesti määritetty.

3. Jos lopullinen polkumyyntitulli on suurempi kuin väliaikainen tulli, erotusta ei kanneta. Jos lopullinen tulli on pienempi kuin väliaikainen tulli, tulli lasketaan uudelleen. Jos lopullisessa määrityksessä osoitetaan, että polkumyyntiä ei ole ollut, väliaikaista tullia ei vahvisteta.

4. Lopullinen polkumyyntitulli voidaan kantaa tuotteista, jotka on luovutettu kulutukseen enintään 90 päivää ennen väliaikaisten toimenpiteiden soveltamispäivää, mutta ei ennen tutkimuksen vireillepanoa, sillä edellytyksellä, että tuonti on kirjattu 14 artiklan 5 kohdan mukaisesti, että komissio on antanut tuojille mahdollisuuden esittää huomautuksiaan ja

a) että kyseistä tuotetta on aiemmin pitkään tuotu polkumyynnillä tai että tuoja tiesi tai tämän olisi pitänyt tietää väitetyn tai vahvistetun polkumyynnin ja vahingon merkittävyydestä ja

b) että sellaisen tuonnin tason lisäksi, josta tutkimusajanjakson aikana aiheutui vahinkoa, tuonti on uudelleen huomattavasti kasvanut, niin että tämä kasvu voi estää sovellettavan lopullisen polkumyyntitullin korjaavan vaikutuksen, ottaen huomioon tuontihetki, tuonnin määrä ja muut olosuhteet.

5. Jos sitoumuksia rikotaan tai ne peruutetaan, lopulliset tullit voidaan kantaa niiden tavaroiden osalta, jotka on luovutettu vapaaseen liikkeeseen enintään 90 päivää ennen väliaikaisten toimenpiteiden soveltamispäivää, sillä edellytyksellä, että tuonti on kirjattu 14 artiklan 5 kohdan mukaisesti ja että taannehtivaa arviointia ei sovelleta ennen rikkomista tai peruuttamista tapahtuneeseen tuontiin.

11 artikla

Voimassaoloaika, tarkastelu ja palautukset

1. Polkumyyntitoimenpide on voimassa vain niin kauan ja siinä laajuudessa kuin se on tarpeen vahinkoa aiheuttavan polkumyynnin estämiseksi.

2. Polkumyyntitoimenpiteen voimassaolo päättyy viisi vuotta sen käyttöön ottamisen jälkeen tai viisi vuotta sen päivän jälkeen, jona viimeisimmän polkumyyntiä ja vahinkoa koskevan tarkastelun päätelmä tehtiin, ellei tarkastelussa todeta, että toimenpiteen voimassaolon päättyminen johtaisi todennäköisesti polkumyynnin ja vahingon jatkumiseen tai toistumiseen. Tarkastelu tehdään joko komission aloitteesta tai yhteisön tuottajien tekemästä tai niiden puolesta tehdystä valituksesta, ja toimenpide on voimassa tarkastelun tuloksia odotettaessa.

Toimenpiteiden voimassaolon päättymistä tarkastellaan, jos pyyntöön sisältyy riittävästi todisteita polkumyynnin ja vahingon toistumisen tai jatkumisen todennäköisyydestä toimenpiteen voimassaolon päättyessä. Tätä todennäköisyyttä voidaan tukea esimerkiksi todisteilla polkumyynnin ja vahingon jatkumisesta tai todisteilla siitä, että vahingon poistuminen johtuu kokonaan tai osittain toimenpiteiden olemassaolosta, tai todisteilla siitä, että viejien tilanne tai markkinaolosuhteet ovat sellaiset, että ne osoittavat uuden vahingollisen polkumyyntikäytännön todennäköisyyttä.

Tämän kohdan mukaisesti suoritettujen tutkimusten yhteydessä viejillä, tuojilla, viejämaiden edustajilla ja yhteisön tuottajilla on mahdollisuus täydentää tarkastelupyynnössä esitettyjä väitteitä, ottaa kantaa niihin tai kumota ne, ja päätelmissä otetaan huomioon kaikki olennaiset ja asianmukaisesti asiakirjoilla osoitetut todisteet, jotka liittyvät kysymykseen siitä, jatkuisivatko polkumyynti ja vahinko toimenpiteiden voimassaolon päättymisen vuoksi tai alkaisivatko ne uudelleen tästä syystä.

Toimenpiteen voimassaolon tulevasta päättymisestä julkaistaan ilmoitus *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* asianmukaisena päivänä tämän kohdan mukaisten toimenpiteiden soveltamisajanjakson viimeisen vuoden kuluessa. Ilmoituksen jälkeen yhteisön tuottajat voivat esittää tarkastelupyynnön toisen alakohdan mukaisesti viimeistään kolme kuukautta ennen viisivuotisjakson loppua. Lisäksi on julkaistava ilmoitus tämän kohdan mukaisten toimenpiteiden voimassaolon tosiasiallisesta päättymisestä.

3. Tarvetta toimenpiteiden jatkamiseen voidaan tarkastella, jos se on perusteltua, komission tai jäsenvaltion pyynnöstä ja jos lopullisen toimenpiteen käyttöön ottamisesta on kulunut kohtuullisen pitkä, vähintään vuoden mittainen aika, viejän, tuojan tai yhteisön tuottajien pyynnöstä, johon sisältyy riittävästi todisteita välivaiheen tarkastelun välttämättömyydestä.

Välivaiheen tarkastelu suoritetaan, jos pyyntöön sisältyy riittävästi todisteita siitä, että toimenpiteen jatkaminen ei enää ole tarpeen polkumyynnin vastapainoksi ja/tai että vahingon jatkuminen tai uudelleen alkaminen olisi epätodennäköistä, jos toimenpide kumottaisiin tai jos sitä muutettaisiin, tai että olemassa oleva toimenpide ei ole tai ei enää ole riittävä vahinkoa aiheuttaneen polkumyynnin vastapainoksi.

Tämän kohdan mukaisesti suoritettujen tutkimusten yhteydessä komissio voi muun muassa tutkia, ovatko polkumyyntiä ja vahinkoa koskevat olosuhteet huomattavasti muuttuneet tai ovatko olemassa olevat toimenpiteet

poistaneet aiemmin 3 artiklan nojalla vahvistetun vahingon. Tässä suhteessa lopullisessa määrityksessä otetaan huomioon kaikki olennaiset ja asianmukaisesti asiakirjoilla osoitetut todisteet.

4. Tarkastelu suoritetaan myös yksittäisten polkumyyntimarginaalien määrittämiseksi kyseisen viejämaan uusien viejien osalta, jotka eivät ole vieneet tuotetta sen tutkimusajanjakson aikana, johon toimenpiteet perustuvat.

Uuden viejän tarkastelu suoritetaan, jos uusi viejä tai tuottaja voi osoittaa, ettei se ole etuyhteydessä viejämaan viejiin tai tuottajiin, joiden tuotteeseen sovelletaan polkumyyntitoimenpiteitä, ja jos uusi viejä tai tuottaja on tosiasiallisesti harjoittanut vientiä yhteisöön edellä mainitun tutkimusajanjakson jälkeen tai jos tämä voi osoittaa, että tällä on peruuttamaton sopimusvelvoite suuren tuotemäärän viennistä yhteisöön.

Uutta viejää koskea nopeutettu tarkastelumenettely aloitetaan neuvoa-antavan komitean kuulemisen jälkeen ja kun yhteisön tuottajille on annettu tilaisuus esittää huomautuksena. Komission päätöksellä tarkastelumenettelyn aloittamisesta kumotaan uuden viejän osalta voimassa oleva tulli muuttamalla päätöstä, jolla kyseinen tulli on otettu käyttöön, ja määräämällä siitä, että tuonti on kirjattava 14 artiklan 5 kohdan mukaisesti, jotta siinä tapauksessa, että tarkastelussa päädyttäisiin määrittämään polkumyyntimarginaali kyseisen viejän osalta, polkumyyntitullit voitaisiin kantaa taannehtivasti tarkastelumenettelyn aloittamispäivästä.

Tämän kohdan määräyksiä ei sovelleta, jos tullit on otettu käyttöön 9 artiklan 6 kohdan mukaisesti.

5. Tämän päätöksen asianmukaisia määräyksiä, jotka koskevat tutkimusmenettelyjä ja tutkimuksen suorittamista, lukuun ottamatta määräaikoja koskevia määräyksiä, sovelletaan 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti suoritettavaan tarkasteluun. Kyseiset tarkastelut suoritetaan nopeasti, ja ne saatetaan tavallisesti loppuun 12 kuukauden kuluessa menettelyn aloittamispäivästä.

6. Komissio aloittaa tämän artiklan mukaiset tarkastelut neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan. Jos tarkastelussa osoittautuu perustelluksi, toimenpiteet kumotaan tai niitä jatketaan 2 artiklan mukaisesti taikka ne kumotaan, niitä jatketaan tai muutetaan 3 ja 4 kohdan mukaisesti. Jos toimenpiteet kumotaan yksittäisten viejien, mutta ei koko maan osalta, menettelyä sovelletaan kyseisiin viejiin ja ne voivat ilman eri toimenpiteitä olla uuden tutkimuksen kohteena tämän artiklan mukaisesti tarkoitetun maan osalta suoritettavan myöhemmän tarkastelun yhteydessä.

7. Jos toimenpiteiden tarkastelu 3 kohdan mukaisesti on meneillään 2 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden soveltamisjakson lopussa, tämä tarkastelu kattaa myös 2 kohdassa eritellyt olosuhteet.

8. Edellä 2 kohdasta huolimatta tuoja voi pyytää kannettujen tullien palautusta, jos osoitetaan, että polkumyyntimarginaali, jonka perusteella tullit maksettiin, on poistettu tai alennettu voimassa olevaan tulliin nähden.

Pyytäessään polkumyyntitullin palautusta tuojan on toimitettava hakemus komissiolle. Hakemus on toimitettava sen jäsenvaltion välityksellä, jonka alueella tuotteet luovutettiin vapaaseen liikkeeseen, kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun toimivaltaiset viranomaiset asianmukaisesti vahvistivat kannettavien lopullisten tullien määrän tai siitä, kun väliaikaisten tullien vakuutena olevien määrien kantamista koskeva päätös tehtiin. Jäsenvaltioiden on toimitettava hakemus viipymättä komissiolle.

Palautushakemuksessa katsotaan olevan asianmukaisesti todisteita ainoastaan, jos siihen sisältyy täsmälliset tiedot ilmoitettujen polkumyyntitullien määrästä ja jos siihen on liitetty tämän määrän laskemista ja maksamista koskevat tulliasiakirjat. Lisäksi siihen on sisällyttävä edustavalta ajanjaksolta todisteet normaaliarvoista ja vientihinnoista yhteisöön sen viejän tai tuottajan osalta, johon tulleja sovelletaan. Jos tuoja ei ole yhtiösuhteessa viejään tai kyseessä olevaan tuottajaan ja jos kyseistä tietoa ei ole välittömästi saatavilla tai jos viejä tai tuottaja kieltäytyy antamasta sitä tuojalle, hakemukseen on sisällyttävä viejän tai tuottajan selvitys, jossa vahvistetaan, että polkumyyntimarginaalia on tämän artiklan mukaisesti alennettu tai se on poistettu ja että komissiolle toimitetaan olennaiset todisteet. Jos viejä tai tuottaja ei toimita todisteita kohtuullisessa määräajassa, hakemus hylätään.

Neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan komissio päättää, onko hakemus syytä hyväksyä ja miltä osin, tai se voi päättää milloin tahansa aloittaa välivaiheen tarkastelun; tällaiseen tarkasteluun sovellettavien määräysten mukaisesti vahvistettuja, tarkastelussa ilmeneviä tietoja ja päätelmiä käytetään määrittämään, onko palautukseen perusteita ja missä määrin. Tullien palautukset on tavallisesti suoritettava 12 kuukauden kuluessa ja joka tapauksessa enintään 18 kuukautta sen jälkeen, kun polkumyyntitullin alaisen tuotteen tuottaja on esittänyt palautushakemuksen asianmukaisin todistein varustettuna. Jäsenvaltioiden on tavallisesti suoritettava hyväksytty palautus 90 päivän kuluessa edellä mainitusta päätöksestä.

9. Sillä edellytyksellä, että olosuhteet eivät ole muuttuneet, komissio soveltaa kaikissa tämän artiklan mukaisten tarkastelu- ja palautusmenettelyjen yhteydessä tehdyissä

tutkimuksissa samaa menetelmää kuin tullin käyttöön ottamiseen johtaneessa tutkimuksessa, 2 artiklan ja erityisesti sen 11 ja 12 kohdan sekä 17 artiklan huomioon ottaen.

10. Tämän artiklan mukaisesti tehdyissä tutkimuksissa komissio tarkastelee vientihintojen luotettavuutta 2 artiklan mukaisesti. Jos vientihinta kuitenkin päätetään muodostaa 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti, komissio laskee sen vähentämättä maksettujen polkumyyntitullien määrää, jos esitetään ratkaisevat todisteet, joiden mukaan tulli siirretään asianmukaisesti jälleenmyyntihintoihin ja myöhempiin myyntihintoihin yhteisössä.

12 artikla

1. Jos yhteisön tuotannonala toimittaa riittävät tiedot siitä, että toimenpiteet eivät ole johtaneet jälleenmyyntihintojen tai myöhempien myyntihintojen muuttumiseen yhteisössä tai eivät ole muuttaneet niitä tarpeeksi, tutkimus voidaan kuulemisen jälkeen panna uudelleen vireille sen tarkastelemiseksi, onko toimenpiteellä ollut vaikutusta edellä mainittuihin hintoihin.

2. Tämän artiklan mukaisen uudelleentutkimuksen yhteydessä viejille, tuojille ja yhteisön tuottajille on annettava mahdollisuus selventää tilannetta jälleenmyyntihintojen ja myöhempien myyntihintojen osalta, ja jos päätetään, että toimenpiteen olisi pitänyt johtaa näiden hintojen muuttumiseen 3 artiklan mukaisesti aiemmin vahvistetun vahingon poistamiseksi, vientihintoja on arvioitava uudelleen 2 artiklan mukaisesti ja polkumyyntimarginaalit on laskettava uudelleen näiden uudelleen arvioitujen vientihintojen huomioon ottamiseksi. Jos katsotaan, että hintojen vakaus yhteisössä johtuu ennen toimenpiteiden käyttöön ottamista tai sen jälkeen tapahtuneesta vientihintojen laskusta, polkumyyntimarginaalit voidaan laskea uudelleen tämän vientihintojen laskun huomioon ottamiseksi.

3. Jos tämän artiklan mukaisesti tehdyssä uudelleentutkimuksessa ilmenee polkumyynnin voimistumista, komissio muuttaa neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan voimassa olevia toimenpiteitä uusien vientihintoja koskevien määräysten mukaisesti.

4. Edellä 5 ja 6 artiklan asiaankuuluvia määräyksiä sovelletaan kaikkiin tämän artiklan mukaisiin tarkasteluihin ottaen kuitenkin huomioon, että kyseessä oleva tarkastelu on suoritettava nopeutetusti ja että se on tavallisesti saatettava loppuun kuuden kuukauden kuluessa uudelleentutkimuksen vireillepanopäivästä.

5. Normaaliarvon väitetyt muutokset otetaan tämän artiklan nojalla huomioon ainoastaan, jos täydelliset tiedot tarkistetuista normaaliarvoista asianmukaisin todistein varustettuina toimitetaan komissiolle määräajassa, joka on esitetty tutkimuksen vireillepanoilmoituksessa. Jos tutkimukseen sisältyy normaaliarvojen uudelleentarkastelu, tuonnin kirjaaminen voidaan tehdä pakolliseksi 14 artiklan 5 kohdan mukaisesti uudelleentutkimuksen tulosta odotettaessa.

13 artikla

Kiertäminen

1. Tämän päätöksen perusteella käyttöön otetut polkumyyntitullit voidaan laajentaa koskemaan samankaltaisten tuotteiden tai näiden tuotteiden osien kolmannesta maasta tulevaa tuontia, jos voimassa olevia toimenpiteitä kierretään. Kiertäminen määritellään kolmansien maiden ja yhteisön välisen kaupan rakenteen muutokseksi, joka johtuu käytännöstä, menettelystä tai toiminnasta, jolla ei ole riittävästi perusteita tai jolla ei ole muuta taloudellista perustetta kuin tullin käyttöön ottaminen, ja milloin on olemassa todisteita, että tullin korjaavat vaikutukset kumoutuvat samankaltaisen tuotteen hintojen ja/tai määrien osalta, ja on todisteita polkumyynnistä verrattuna samankaltaisten tuotteiden aikaisemmin määritettyihin normaaliarvoihin.

2. Tutkimus pannaan vireille tämän artiklan mukaisesti, jos hakemus sisältää riittävät todisteet 1 kohdassa luetelluista tekijöistä. Kun neuvoa-antavaa komiteaa on kuultu, tutkimus pannaan vireille komission päätöksellä, jolla myös tulliviranomaiset velvoitetaan saattamaan tuonnin kirjaaminen pakolliseksi 14 artiklan 5 kohdan mukaisesti tai vaatimaan vakuudet. Komissio suorittaa tutkimuksen, mahdollisesti tulliviranomaisten avulla, ja tutkimus on saatettava loppuun yhdeksässä kuukaudessa. Jos lopullisesti vahvistettujen tosiasioiden mukaan on perusteltua laajentaa toimenpiteitä, komissio ottaa ne käyttöön neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan siitä päivästä alkaen, jona kirjaaminen on tehty pakolliseksi 14 artiklan 5 kohdan mukaisesti tai jona vakuudet on vaadittu. Tämän artiklan osalta sovelletaan tämän päätöksen vastaavia menettelymääräyksiä tutkimusten vireillepanosta ja kulusta.

3. Tuotteita ei pidä kirjata 14 artiklan 5 kohdan mukaisesti, eikä niihin saa soveltaa toimenpiteitä, jos ne on varustettu tulliviranomaisten todistuksella, jossa vahvistetaan, että tavaroiden tuonti ei ole kiertämistä. Nämä todistukset voidaan antaa tuojille kirjallisesta hakemuksesta komission päätöksellä annetun valtuutuksen mukaisesti, ja ne ovat voimassa niissä mainitun ajan ja niissä mainittujen edellytysten mukaisesti.

4. Mikään tämän artiklan määräys ei ole esteenä tulleista voimaan olevien säännösen ja määräysten tavanomaiselle soveltamiselle.

14 artikla

Yleiset määräykset

1. Väliaikaiset tai lopulliset polkumyyntitullit otetaan käyttöön komission päätöksellä, ja jäsenvaltiot kantavat ne muodon, määrän ja muiden tekijöiden perusteella, jotka vahvistetaan päätöksessä, jolla ne otetaan käyttöön. Lisäksi nämä tullit kannetaan riippumatta tuontia tavallisesti koskevista tulleista, veroista ja muista maksuista. Mihinkään tuotteeseen ei voida samanaikaisesti soveltaa sekä polkumyynti- että tasoitustulleja polkumyynnistä tai vientituen myöntämisestä aiheutuneen saman tilanteen korjaamiseksi.

2. Päätökset, joilla otetaan käyttöön väliaikaiset tai lopulliset polkumyyntitullit, ja päätökset, joilla sitoumukset hyväksytään tai tutkinta tai menettely päätetään, julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.* Näissä päätöksissä on mainittava erityisesti luottamuksellisten tietojen suojaamisen tarve huomioon ottaen mahdollisuuksien mukaan viejien nimet tai kyseessä olevien maiden nimet, kuvaus tuotteesta ja tiivistelmä polkumyynnin ja vahingon määritystä koskevista olennaisista tosiasioista ja huomioista. Kaikissa tapauksissa osapuolille, joita asian tiedetään koskevan, lähetetään jäljennös päätöksestä. Tämän kohdan määräyksiä sovelletaan tarkasteluihin soveltuvin osin.

3. Erityismääräykset, jotka koskevat erityisesti alkuperän käsitteen yleistä määrittelyä, sellaisina kuin ne on säädettyinä neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 2913/92 (1), voidaan hyväksyä tämän päätöksen nojalla.

4. Tämän päätöksen nojalla käyttöön otetut toimenpiteet voidaan yhteisön edun mukaisesti, kun neuvoa-antavaa komiteaa on kuultu, jättää väliaikaisesti soveltamatta komission päätöksellä yhdeksäksi kuukaudeksi. Soveltamatta jättämistä voidaan jatkaa uudella, enintään yhden vuoden ajanjaksolla, jos komissio niin päättää kuulemisen jälkeen. Toimenpiteet voidaan jättää väliaikaisesti soveltamatta vain, jos markkinaolosuhteet ovat väliaikaisesti muuttuneet siten, ettei soveltamatta jättämisestä todennäköisesti aiheutuisi vahinkoa sillä edellytyksellä, että yhteisön tuotannonala on ollut mahdollisuus esittää huomautuksiaan ja että nämä huomautukset on otettu huomioon. Toimenpiteitä voidaan milloin tahansa kuulemisen jälkeen alkaa uudelleen soveltaa, jos niiden soveltamatta jättäminen ei ole perusteltua.

5. Neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan komissio voi velvoittaa tulliviranomaiset toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet tuonnin kirjaamiseksi, niin että tätä tuontia vastaan voidaan myöhemmin toteuttaa toimenpiteitä kirjaamispäivästä alkaen. Tuonnin kirjaamisesta voidaan tehdä pakollinen yhteisön tuotannonalan asianmukaisesti perustellusta pyynnöstä. Kirjaaminen otetaan käyttöön komission päätöksellä, jossa määritellään toimenpiteen tarkoitus ja tarvittaessa tulevaisuudessa mahdollisesti maksettaviksi tulevien tullien arvioitu määrä. Tuonnin kirjaamisvelvoitteen kesto ei saa ylittää yhdeksää kuukautta.

6. Jäsenvaltiot antavat kuukausittain komissiolle kertomuksen tutkimuksen tai toimenpiteiden kohteena olevien tuotteiden tuonnista ja tämän päätöksen mukaisesti kannettujen tullien määrästä.

15 artikla

Kuulemiset

1. Tässä päätöksessä määrätyt kuulemiset järjestetään neuvoa-antavassa komiteassa, joka muodostuu kunkin jäsenvaltion edustajista ja jonka puheenjohtaja on komission edustaja. Kuulemiset järjestetään välittömästi joko jäsenvaltion pyynnöstä tai komission aloitteesta ja joka tapauksessa sellaisen ajan kuluessa, että tässä päätöksessä vahvistettuja määräaikoja voidaan noudattaa.

2. Komitean kutsuu koolle sen puheenjohtaja. Tämä toimittaa jäsenvaltioille kaikki asiaa koskevat tiedot niin pian kuin mahdollista.

3. Kuuleminen voidaan tarvittaessa järjestää ainoastaan kirjallisesti; tässä tapauksessa komissio ilmoittaa asiasta jäsenvaltioille ja vahvistaa määräajan, jonka kuluessa nämä voivat antaa lausuntonsa tai pyytää suullista kuulemista, jonka puheenjohtaja järjestää sillä edellytyksellä, että tämä suullinen kuuleminen voidaan suorittaa sellaisen ajan kuluessa, että tässä päätöksessä vahvistettuja määräaikoja voidaan noudattaa.

4. Kuuleminen käsittää erityisesti:

a) polkumyynnin voimassaolon ja menetelmät polkumyyntimarginaalin vahvistamiseksi;

b) vahingon olemassaolon ja laajuuden;

c) polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja vahingon välisen syy-yhteyden;

d) toimenpiteet, jotka olosuhteet huomioon ottaen ovat aiheellisia polkumyynnistä aiheutuneen vahingon estämiseksi tai korjaamiseksi sekä yksityiskohtaiset säännöt näiden toimenpiteiden toteuttamisesta.

16 artikla

Tarkastuskäynnit

1. Milloin komissio katsoo aiheelliseksi, se voi tehdä tarkastuskäyntejä tutkiakseen tuojien, viejien, kauppiaiden, välittäjien, tuottajien, kaupallisten yhdistysten ja järjestöjen kirjanpidon ja todentaakseen polkumyynnistä ja vahingosta toimitetut tiedot. Jos asianmukaista vastausta ei saada kohtuullisessa ajassa, tarkastuskäyntiä ei välttämättä tehdä.

(1) EYVL N:o L 302, 19.10.1992, s. 1

2. Tarvittaessa komissio voi suorittaa tutkimuksia kolmansissa maissa sillä edellytyksellä, että asianomaiset yritykset antavat suostumuksensa ja että kyseessä olevan maan julkisen vallan edustajat, joille on virallisesti ilmoitettu asiasta, eivät vastusta tutkimusta. Komissio toimittaa viejämaan viranomaisille käyntien kohteena olevien yritysten nimet ja osoitteet sekä sovitut päivämäärät välittömästi, kun se on saanut suostumuksen kyseisiltä yrityksiltä.

3. Asianomaisille yrityksille ilmoitetaan varmennettavien tietojen luonteesta ja muista näiden käyntien aikana toimitettavista tiedoista, mikä ei kuitenkaan estä pyytämästä käyntien aikana tarkempia tietoja saadut tiedot huomioon ottaen.

4. Edellä 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti tehtävien tutkimusten aikana komissiota avustavat niiden jäsenvaltioiden edustajat, jotka sitä pyytävät.

17 artikla

Otos

1. Jos valituksen tekijöiden, viejien tai tuojien, tuotelajien tai liiketoimien määrä on huomattava, tutkimus voidaan rajoittaa kohtuulliseen määrään osapuolia, tuotteita tai liiketoimia käyttämällä tilastollisesti edustavia otoksia valinnan tekemisen ajankohtana käytettävissä olevien tietojen perusteella tai tuotannon, myynnin ja viennin suurimpaan edustavaan määrään, joka voi kohtuullisesti olla tutkimuksen kohteena ottaen huomioon käytettävissä oleva aika.

2. Osapuolten, tuotelajien tai liiketoimien lopullinen valinta, joka on suoritettu näiden otosta koskevien määräysten mukaisesti, kuuluu komissiolle, mutta otoksen valinnassa on ensisijaisesti kuultava asianomaisia osapuolia tai otettava huomioon niiden suostumus sillä edellytyksellä, että osapuolet ilmoittautuvat ja toimittavat riittävät tiedot kolmen tutkimuksen vireillepanoa seuraavan viikon kuluessa, jotta voitaisiin valita edustava otos.

3. Jos tarkastelua rajoitetaan tämän artiklan mukaisesti, lasketaan kuitenkin yksilöllinen polkumyyntimarginaali kunkin sellaisen viejän tai tuottajan osalta, jota ei alunperin valittu mutta joka esittää tarvittavat tiedot tässä päätöksessä määrätyssä määräajassa, paitsi jos viejiä tai tuottajia on niin paljon, että yksilölliset tarkastelut hankaloittaisivat tehtävää kohtuuttomasti ja estäisivät tutkimuksen loppuun saattamisen hyvissä ajoin.

4. Jos on tehty päätös otoksen käyttämisestä ja jos valitut osapuolet tai tietyt niistä kieltäytyvät yhteistyöstä, siten että tutkimuksen tulokset saattavat huomattavasti vääristyä, voidaan valita uusi otos. Jos yhteistyöstä edelleen kuitenkin kieltäydytään tai jos ei ole tarpeeksi aikaa uuden otoksen valitsemiseen, sovelletaan 18 artiklan asianmukaisia määräyksiä.

18 artikla

Yhteistyön puuttuminen

1. Jos asianomainen osapuoli kieltäytyy antamasta tarvittavia tietoja tai ei toimita niitä tässä päätöksessä vahvistetussa määräajassa tai merkittävällä tavalla vaikeuttaa tutkimuksia, alustavat tai lopulliset päätelmät, riippumatta siitä, ovatko ne myönteisiä vai kielteisiä, voidaan tehdä käytettävissä olevien tietojen perusteella. Jos todetaan, että kyseinen osapuoli on toimittanut vääriä tai harhaanjohtavia tietoja, näitä tietoja ei oteta huomioon ja tällaisten tietojen sijasta voidaan käyttää käytettävissä olevia tietoja. Asianomaisille osapuolille on ilmoitettava yhteistyön puuttumisen seurauksista.

2. Vastaamatta jättämistä tietokoneavusteisesti ei pidetä yhteistyöstä kieltäytymisenä sillä edellytyksellä, että asianomainen osapuoli osoittaa, että vastauksen esittäminen vaaditussa muodossa voisi aiheuttaa kohtuuttomasti ylimääräistä vaivaa tai lisämaksuja.

3. Jos tietyn asianomaisen osapuolen esittämät tiedot eivät kaikissa suhteissa ole parhaita mahdollisia, niitä ei kuitenkaan saa jättää huomiotta, sillä edellytyksellä, että mahdolliset puutteet eivät liikaa hankaloita kohtuullisen oikeuden päätelmien tekemistä, että tiedot toimitetaan hyvissä ajoin, että ne voidaan todentaa ja että osapuoli on toiminut parhaan kykynsä mukaan.

4. Jos todisteita tai tietoja ei hyväksytä, ne toimittaneelle osapuolelle on viipymättä ilmoitettava hylkäämisen syyt ja sille on annettava mahdollisuus toimittaa lisäselvitykset määrätyssä määräajassa. Jos näitä selvityksiä ei pidetä tyydyttävinä, kyseessä olevien todisteiden tai tietojen hylkäämisen perusteet on toimitettava ja osoitettava julkistetuissa päätelmissä.

5. Jos päätelmät, mukaan lukien normaaliarvoa koskevat päätelmät, perustuvat 1 kohdan määräyksiin, mukaan lukien valituksessa toimitetut tiedot, päätelmät on mahdollisuuksien mukaan tarkistettava ottaen huomioon tutkimuksen määräaika, muista käytettävissä olevista riippumattomista lähteistä, kuten julkaistuista hintaluetteloista, virallisista tuontitilastoista ja tulliluetteloista, tai muilta asianomaisilta osapuolilta tutkimuksen aikana saaduista tiedoista.

6. Jos asianomainen osapuoli ei toimi yhteistyössä tai toimii vai osittain yhteistyössä ja jos olennaisia tietoja ei näin ollen toimiteta, lopputulos voi olla osapuolelle vähemmän suotuisa kuin mitä se olisi ollut, jos osapuoli olisi toiminut yhteistyössä.

19 artikla

Luottamuksellisuus

1. Viranomaiset on pätevästä syystä käsiteltävä luottamuksellisina kaikkia tietoja, jotka ovat luonteeltaan luottamuksellisia (esimerkiksi, koska tiedon luovuttamisesta olisi merkittävää etua kilpailijalle tai sillä olisi huomattavan epäsuotuisa vaikutus tiedon toimittaneeseen henkilöön tai siihen, jolta hän sai tiedon) tai jotka tutkimuksen kohteena olevat osapuolet ovat toimittaneet luottamuksellisina.

2. Asianomaisten osapuolten, jotka toimittavat luottamuksellisia tietoja, on toimitettava niistä tiivistelmät, jotka eivät ole luottamuksellisia. Näiden tiivistelmien on oltava riittävän yksityiskohtaisia, jotta luottamuksellisina toimitettujen tietojen olennainen sisältö voidaan kohtuullisesti ymmärtää. Poikkeuksellisissa olosuhteissa kyseiset osapuolet voivat osoittaa, että kyseisistä tiedoista ei voida antaa tiivistelmää. Tällaisissa olosuhteissa on esitettävä syyt, miksi tiivistelmää ei voida toimittaa.

3. Jos katsotaan, että pyyntö käsitellä tietoja luottamuksellisina ei ole perusteltu, ja jos tiedot toimittanut henkilö ei halua, että ne saatetaan julkisiksi, tai ei halua sallia niiden ilmaisemista yleisessä muodossa tai tiivistelmänä, kyseiset tiedot voidaan olla ottamatta huomioon, paitsi jos voidaan vakuuttavasti asianmukaisten lähteiden perusteella osoittaa, että tiedot ovat oikeita. Pyyntöjä luottamuksellisesta käsittelystä ei voi hylätä ilman perusteluja.

4. Tämän artiklan perusteella ei estetä yhteisön viranomaisia ilmaisemasta yleisiä tietoja eikä varsinkaan sellaisia perusteita, joille tämän päätöksen nojalla tehdyt päätökset perustuvat, eikä ilmaisemasta todisteita, joita yhteisön viranomaiset käyttävät tarvittavassa määrin väitteiden perustelemiseksi oikeudenkäynnissä. Tällaisessa ilmaisemisessa on otettava huomioon asianomaisten osapuolten oikeutetut edut sen suhteen, että näiden liikesalaisuuksia ei paljasteta.

5. Komissio ja jäsenvaltiot tai niiden edustajat pidättäytyvät paljastamasta tämän päätöksen mukaisesti saamiaan tietoja, joita niiden toimittaja on pyytänyt käsittelemään luottamuksellisina, ilman niiden toimittajien nimenomaista lupaa. Komission ja jäsenvaltioiden välillä vaihdettuja tietoja, 15 artiklan mukaisesti järjestettyjä kuulemisia koskevia tietoja tai yhteisön tai sen jäsenvaltioiden viranomaisten valmistelemia sisäisiä asiakirjoja ei saa luovuttaa, paitsi jos niiden luovuttamisesta nimenomaan määrätään tässä päätöksessä.

6. Tämän päätöksen mukaisesti saatuja tietoja saa käyttää ainoastaan niihin tarkoituksiin, joihin ne on pyydetty.

20 artikla

Ilmoittaminen osapuolille

1. Valituksen tekijät, tuojat ja viejät sekä niitä edustavat järjestöt ja viejämaan edustajat voivat pyytää, että niille ilmoitetaan olennaisten tosiasioiden ja huomioiden yksityiskohdista, joiden perusteella väliaikaiset toimenpiteet on otettu käyttöön. Ilmoittamista koskevat pyynnöt on osoitettava kirjallisesti viipymättä väliaikaisten toimenpiteiden käyttöön ottamisen jälkeen, ja ilmoittaminen on tehtävä kirjallisesti niin pian kuin mahdollista.

2. Edellä 1 kohdassa mainitut osapuolet voivat pyytää lopullista ilmoittamista olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella lopullisten toimenpiteiden käyttöön ottamista tai tutkimuksen tai menettelyn päättämistä ilman toimenpiteitä suunnitellaan, ja erityistä huomiota on kiinnitettävä ilmoittamiseen sellaisista tosiasioista ja huomioista, jotka ovat erilaisia kuin väliaikaisten toimenpiteiden yhteydessä käytetyt.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetut pyynnöt lopullisesta ilmoittamisesta on osoitettava kirjallisesti komissiolle ja, jos väliaikainen tulli otetaan käyttöön, niiden on oltava komissiolla viimeistään kuukausi tämän tullin käyttöönoton julkistamisen jälkeen. Jos väliaikaista tullia ei ole otettu käyttöön, osapuolilla on oltava mahdollisuus pyytää lopullista ilmoittamista komission vahvistamassa määräajassa.

4. Lopullinen ilmoittaminen on tehtävä kirjallisesti. Se on tehtävä mahdollisimman nopeasti ottaen huomioon tarve suojata luottamukselliset tiedot ja tavallisesti viimeistään kuukautta ennen komission lopullista päätöstä. Jos komissio ei voi ilmoittaa tiettyjä tosiasioita tai huomioita sillä hetkellä, se on tehtävä mahdollisimman pian. Ilmoittaminen ei ole esteenä komission mahdollisesti myöhemmin tekemälle päätökselle, ja jos kyseinen päätös perustuu eri tosiasioihin ja huomioihin, näistä on ilmoitettava niin pian kuin mahdollista.

5. Lopullisen ilmoittamisen jälkeen tehdyt havainnot voidaan ottaa huomioon ainoastaan, jos ne saadaan määräajassa, jonka komissio vahvistaa kunkin tapauksen yhteydessä, ottaen asianmukaisesti huomioon asian kiireellisyys, mutta joka on vähintään kymmenen päivää.

21 artikla

Yhteisön etu

1. Jotta voitaisiin määrittää, onko toimenpiteiden toteuttaminen yhteisön edun mukaista, kaikkia etuja olisi arvioitava kokonaisuutena, mukaan lukien kotimaan tuotannonalan sekä käyttäjien ja kuluttajien edut, ja tämän artiklan mukainen määritys voidaan tehdä ainoastaan, jos kaikilla osapuolila on ollut tilaisuus esittää näkökantansa 2 kohdan mukaisesti. Tässä tarkastelussa kiinnitetään erityistä huomiota tarpeeseen poistaa vahingollisen polkumyynnin kauppaa vinouttavat vaikutukset ja palauttaa tehokas kilpailu. Polkumyynnin ja vahingon perusteella vahvistettuja toimenpiteitä ei voida soveltaa, jos viranomaiset kaikki toimitetut tiedot huomioon ottaen voivat selkeästi päätellä, että näiden toimenpiteiden soveltaminen ei ole yhteisön edun mukaista.

2. Jotta viranomaisilla olisi luotettava perusta kaikkien näkökantojen ja tietojen huomioon ottamiseksi, kun ne päättävät, onko toimenpiteiden käyttöön ottaminen yhteisön etujen mukaista, valituksen tekijät, tuojat ja niitä edustavat yhdistykset ja käyttäjiä ja kuluttajia edustavat järjestöt voivat ilmoittautua ja toimittaa tiedot komissiolle polkumyyntitutkimuksen vireillepanoilmoituksessa vahvistetussa määräajassa. Nämä tiedot tai asianmukaiset tiivistelmät niistä toimitetaan muille tässä artiklassa mainituille osapuolille, joilla on oikeus vastata niihin.

3. Edellä 2 kohdan mukaisesti toimineet osapuolet voivat pyytää tulla kuulluiksi. Pyynnöt hyväksytään, jos ne esitetään 2 kohdassa vahvistetussa määräajassa ja jos niissä mainitaan yhteisön edun osalta erityiset syyt kuulemiseen.

4. Edellä 2 kohdan mukaisesti toimineet osapuolet voivat esittää huomautuksiaan käyttöön otettujen väliaikaisten tullien soveltamisesta. Jotta huomautukset otettaisiin huomioon, ne on toimitettava kuukauden kuluessa toimenpiteiden soveltamisesta, ja ne on, mahdollisesti asianmukaisina tiivistelminä, on asetettava muiden osapuolten saataville, joilla on oikeus vastata niihin.

5. Komissio tarkastelee kaikkia sille asianmukaisesti toimitettuja tietoja ja päättää, missä määrin ne ovat edustavia; tämän tarkastelun tulokset sekä lausunto näiden tietojen oikeutuksesta toimitetaan neuvoa-antavalle komitealle.

6. Edellä 2 kohdan mukaisesti toimineet osapuolet voivat pyytää, että niille tiedotetaan tosiasioista ja huomioista, joille lopulliset päätökset todennäköisesti perustuvat. Nämä tiedot toimitetaan mahdollisimman suuressa laajuudessa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta komission minkä tahansa myöhemmin tekemän päätöksen soveltamista.

7. Tiedot otetaan huomioon ainoastaan, jos niiden pätevyydestä on olemassa tosiasiallisia todisteita.

22 artikla

Loppumääräykset

Tämä päätös ei estä soveltamasta:

a) sellaisia erityissääntöjä, jotka on vahvistettu yhteisön ja kolmansien maiden välisissä sopimuksissa;

b) erityistoimenpiteitä, jolleivät nämä ole GATTin mukaisten velvoitteiden vastaisia.

23 artikla

Voimassa olevan lainsäädännön soveltamatta jättäminen ja väliaikaiset toimenpiteet

Tämän päätöksen voimaantulopäivästä alkaen ei sovelleta päätöksen 2424/88/EHTY niitä määräyksiä, jotka koskevat polkumyynnillä muista kuin Euroopan hiili- ja teräsyhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumista.

Viittaukset näihin määräyksiin katsotaan soveltuvin osin viittauksiksi tähän päätökseen.

24 artikla

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.*

Tämän päätöksen 6 artiklan 9 kohdassa ja 7 artiklan 1 kohdassa vahvistettuja määräaikoja ei sovelleta tutkimuksiin, jotka on aloitettu ennen tämän päätöksen voimaantuloa.

Tämä päätös on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä marraskuuta 1996.

Komission puolesta

Leon BRITTAN

Varapuheenjohtaja